

Lidércfény

amatőr kulturális folyóirat

www.szenteseinfo.hu/lidercfeny

I. évfolyam, 12. szám, 2007. december

Fiktív interjú

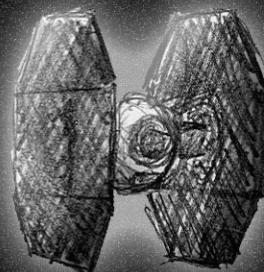
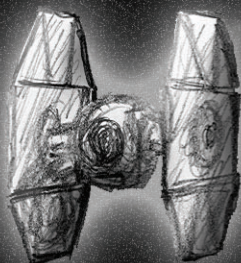
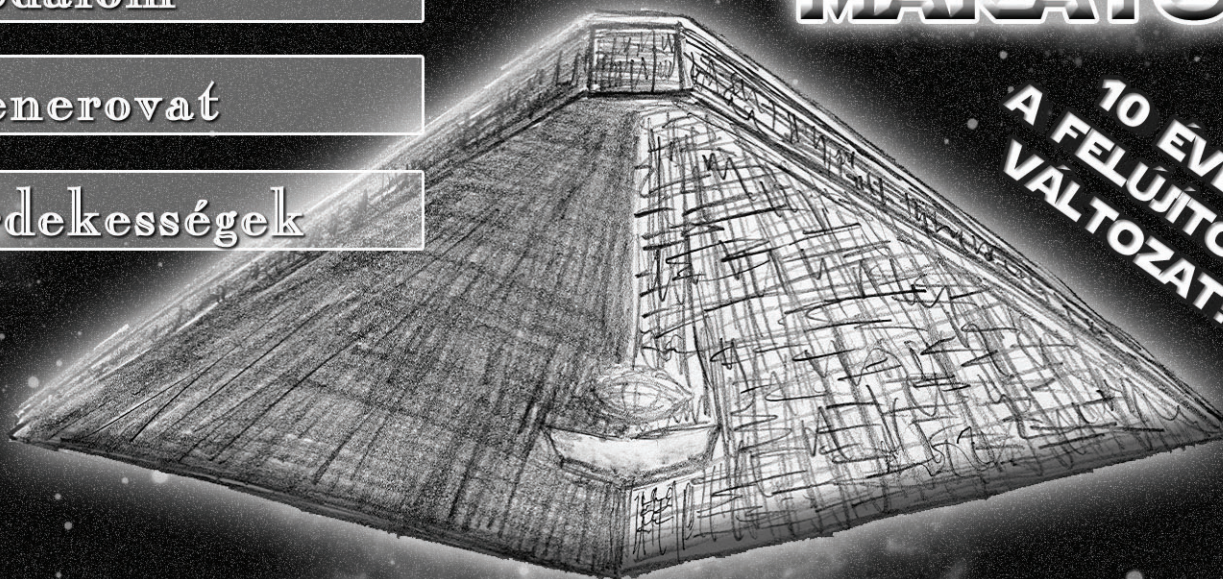
Irodalom

Zenerovat

Érdekességek

STAR WARS MARATON

10 ÉVES
A FELÚJÍTOTT
VALTOZAT!

Ehavi számunk alkotói: Lidércfény HQ,
Ha'Lathin, Túri András, Kapitány, Jimmy Cartwright, WhiteRaven

Köszöntő

Tisztelt olvasóközönség!

A sötét és hideg őr távolából üdvözlöm a Lidércfény AKF olvasóit. Megtiszteltetés számomra, hogy ismét egy teljes számot szenteltek annak a világnak, ahol én élek. Igazán nagy örömeimre szolgál, hogy az ünnepekkor én hozom a virgácsot. <:=>

Sokan félnék tőlem, mások viszont kedvelnek. Én már csak ilyen ellentmondásos figura vagyok. Történetem szomorú, melodramatikus, de én le szoktam az érzékenyülésről. Az a felelős pozíció, amit a Birodalmi Hadsereg élén betöltök, nem engedélyez érzelmi kilengéseket. Hideg precizitást várnak el tőlem és keménységet. Ez a védjegyem.

Régi mesterem az utolsó találkozásunkkor ahhoz hasonlította az Erő érzékelésemet mint egy konyhai lábas a benne fővő étel ízét. Hahaha! Micsoda ódon szellemesség! Az én hasonlatomban az az étel, abba a lábasba belefagyott! Vén bolond volt.

Mindannyian ismernek engem, nem alkuszom.

Mára legyen elég ennyi, mennem kell, elő kell készítenem Mesterem látogatását itt, az épülő Halálcsillagon. Ennek egyik hatékony eszköze a terror. Ezt viszont meg kell előznie egy Sith meditáció, amelyből erőt merítek az elkövetkező értekezletre. Nem könnyű feladat - tegyük hozzá! Ha Moff Jerjerrod elkezd a mondókáját, nem hagyja abba egyhamar. Hihetetlenül unalmas fickó. Imádom, amikor reszket. Tőlem. De ilyenkor tehetetlen vagyok, köt a szabályzat. Az Uralkodó ezt várja tőlem. Ó a Mesterem. Most még...

Darth Vader alias Anakin Skywalker

IMPRESSZUM:

Lidércfény amatőr kulturális folyóirat
I. évfolyam. 12. szám, 2007. december

Kiadja a Lidércfény Online Kulturális Magazin
Megjelenik minden hónap közepén.

Borítók: THE TRAP - Bognár Attila (WhiteRaven) és
Bognár Zsolt - (Jimmy Cartwright)

Főszerkesztő: Török Viktor (Kapitány),
Tördelőszerkesztő: Bognár Zsolt (Jimmy Cartwright)

Olaszországi szerkesztő: Túri András (András)

Grafikai munkatársak: Bognár Attila (WhiteRaven),
Scholtz Róbert (Sigynnae),
Túri András, Sípos Sándor (Sipi)

E-mail: lidercfeny@sentesinfo.hu

Internet: www.sentesinfo.hu/lidercfeny

Nyomdai munka: SZVSZ Kft. nyomdaüzeme
6600 Sentes, Petőfi u. 1.

Tartalom

INTERJÚ

Fiktív interjú Wuherral a Mos Eisley-i Őrkikötő kocsmájának csaposával /Lidércfény HQ/ .....3.

IRODALOM

Áramlatok /Túri András/ .....4.

Vadászom /Ha'lathin/ .....6.

A császár jobbkeze 02. /Túri András/ .....7.

Vadászat Obi-Wan Kenobira /Ha'lathin/ .....10.

ZENERO VAT

Üroperett Sound /Túri András/ .....11.

ÉRDEKESSÉGEK

A Birodalom visszavág '82 kritika /Túri András/ .....14.

Játékok a Star Wars világában /Jimmy, WhiteRaven, Kapitány/ .....16.

Jégbolygón lézerpisztolyokkal /Túri András/ .....17.

Star Wars statisztika /Túri András/ .....18.

Jegyzet

Túri András

Megint Star Wars, miért?

A válasz lehetne az, hogy csak. Csak azért is! Meg estébe... Hiszen egy alkoholistának ennyi pont megfelel a következő feles megindoklásához.

Nekünk azért ennél jóval több okunk van arra, hogy 2007-ben immár a második számunk Star Warsos. A júniusi szám szinte csak rólam szól. Jimmy megnyugtatót, hogy ezúttal mások is a képbe lépnek. Most az ő írásai is teret - valós és kiber - kapnak. Nem beszélve arról, hogy nekem is vannak még kimaradt irományaim, sőt újjal is jelentkezem. Sokkal nyomósabb, nagyobb fontosságú érvünk is van, mindezek és azon kívül, hogy szeretjük a témát. Az idén 30 éve, hogy az eredeti trilógia nyitó darabja a moziban debütált. Külhönban. Mert nálunk csak jó bő két esztendő-vel később, '79 nyarán. Ugyanakkor mostanság van 10 esztendője annak, hogy 1997-ben a felújított változat ismét tarolt a moziban. Utána meg az év végén is hajcihő következett, midőnapvilágot látott a videó-kiadás. Ekkor, a karácsonyi bevásárlás fokozódó históriájában, ezúttal a családi költségvetésekben tarolt. Nekem ekkorra már lótt nyúl volt, mivel ahogy értesültem a megjelenésről, már meg is rendeltem. Meglátva a hirdetés, transzba estem, és vad vágásban loholtam az első szabad telefonfülke irányába - a mobil örület még csak akkortájt kezdődött! -, és hívtam a forgalmazót. Hamarosan meg is kaptam postán az ezüst, azaz a feliratos változatot. Valószínűleg nem túlok, ha azt állítom, hogy sok rajongó számára az volt abban az évben a karácsonyi katarzis élmény, midőnapgillantotta a fa alatt az ezüst vagy arany díszdobozos Special Editiont. A felturbózott EP4 bemutatója idején a tehenészetben dolgoztam. A premier napján műszakban voltam, és betegre izgultam magam, hogy jön-e a munkatársam, akivel megbeszéltem, leváltani. És jött, és madarat lehetett velem fogatni! Kondenzcsíkot húzva hasítottam haza. Fürdés, átöltözés és sikitva a mozi felé. Na kérem ott aztán meglepődtem! Sor állt a pénztárnál, ideges sor! Eddigre a jegyveladás 90-es évekbeli rekordjai kezdtek dőlni. - Ekkor még nem volt sehol a DVD, nem volt házimozis. A VHS csapásait egy darabig állni tudta a vásznas mozi! - A hátul állóknak némi oka volt aggodni, hogy esetleg nem jutnak be! A premierre! Mert mindenki előszörre akarta látni! Én nyugodt voltam, két napja a zsebemben volt a jegy. Viszont eszembe jutott '82 hideg ősze, a Birodalom visszavág ősbemutatója. És az akkori, még hosszabb, és még idegesebb sor. Emlékezem: a pénztárlaktól az akkori papír, mostani kínai ruházati boltig álltak a Csillagok újabb háborúját látni akarók. Izgatottan, és meghatva ültem be a terembe, tele volt! A XX. században ez volt az utolsó ilyen kultikus moziélményem. Utána is láttam persze jó filmeket, de azt a hisztis, izgulós, vad örömet ekkor éltem át utoljára. Bevallom, még az első epizódnál sem volt ilyesmi. Nagyon örültem persze, de nem azzal az agybeteg tébollyal, amivel a klasszikus trilógiát körítettem. Az viszont már egy másik történet, amidőnap EP2-t és EP3-at Szegeden, multiplexben néztem. Az megint hajcihős volt. Minél jobban közeledett a Birodalom ideje, annál jobban! De ez már a XXI. században történt...

FIKTÍV INTERJÚ WUHERREL, A MOS EISLEY-I "ÜRKIKÖTŐ" KOCSMÁJÁNAK CSAPOSÁVAL

Szerkesztőségünk a hős nyomába eredt. Felkerestünk egy eredeti helyszínt, hogy Luke Skywalkerrel kérdezzük az egykori szemtanúkat. Erre a Mos Eisley űrkikötő híres kocsmája tűnt a legalkalmasabbnak. Az első próbálkozást magamra vállaltam.

Amikor odaléptünk a pult-hoz, a csapos végigmért minket, olyan tekintettel, ahogy a gyanús idegeneket szokás.

- Mi kell? - Vakkantotta. Mosolyogni próbáltunk, elvégre beszélgetni szeretnénk vele.

- Elnézést, emlékszik Luke Skywalkerre? - Tettem fel neki az egyetlen, és legfontosabb kérdésemet. A helyiségben nagy volt a zaj. Csörömpölés és részeg láрма keveredett egyéb meghatározhatatlan zörejekkel. Ez lehetett az oka, hogy nem jól értette. Rám meredt.

- Mi?

- Luke Skywalker, emlékszik rá? - Ismételt meg a kérdést. Megrázta a fejét.

- Nem ismerek semmiféle Luke Síkvakert!

Kis híján elrohögtem magam. Segélykérően Jimmyre néztem, de ő Kapitánnyal együtt elmerültem bámulta a helyiségben nyüzszítő életformákat. Egy részük ott tolongott a pultnál lökdösve minket is, és morogva, ciripelve, zümmögve, trillázva adta Wuher tudtára, hogy be akar rúgni. Szóval sok dolga volt, és mi feltartottuk. Ha nem iszunk, mit ácsorgunk itt! Ezel az arckifejezéssel bámult rám a túldalról. Már kissé bántam, hogy én vállaltam a kezdeményezést.

- Luke Skywalker! - Próbáltam túlkiabálni a lármát.

- Nem ismerem, mit követett el?

- Híres ember!

- Hírhedt az van itt egy pár, ennek mi van a rovásan?

- Felrobbantotta a Halálsillagot!

- Egy terroristát keresnek? Olyanok itt nincsenek. Nem szertik az olyat, a Huttok. Ide csupa átlagos csempész és bérnyilkos jár, rossz helyen keresik!

- Ő egy hős, felrobbantotta a Haláls...

- Ezt már mondta, nem ismerem.

- Pedig járt itt.

- Mostanában?

- Háát nem.

- Na idefigyeljen! Itt sok aljanép megfordul. Isznak, ordítóznak, verekednek. Itt benn ügyelek a rendre. De ha felöntött a garatra, vagy akármijére, és innen kimegy, mitcsinál, nem rám tartozik!

- De ez nem akármilyen tett volt uram! A Birodalom szuperfegyvere volt!

- Ez nem meglepő. A Birodalomnak csak szuper fegyverei vannak.

- Ez egy hold nagyságú űrállo-más volt, egész bolygókat el tudott pusztítani!

- Azt a... A Birodalomnak ilyen fegyvere van?

- Már nincs, Luke elintézte.

- Akkor az egy veszélyes alak, vagy örült. Ez az égenjáró vagy kicsoda elég zűrös lehet. Jobban teszik, ha vigyáznak vele! A ma-

guk helyében óvatosabban keressélném.

- De ő a lázadás hőse!

- Tényleg hallani, hogy mostanában mindenféle népek lázadoznak. Lehetnek köztük dilisek is. Nem lesz annak jó vége!

- Uram, a Birodalmat legyőzték!

- Ez biztos, mikor?

- Amikor a második halálsillagot is felrobbantották!

- Na nézze! Engem ez nem érdekel! A lényeg, hogy az üzlet megy tovább. A háború miatt megugrottak az árak, de ez mindig így van. Én nem keveredek bele semmibe. Főleg nem háborúságba! Egyszer elég volt! A Clone háborúban is...

- Ön részt vett a Clone háborúban?

- Beszállító voltam. Meg ostoba kölyök! De pörgött az üzlet, csak nagy volt a rizikó!

- A Köztársasággal üzletelt?

- Fenét! A Szeparatistákkal! A Köztársaság tele volt idealista hőskökl. Azokkal nem lehet üzletet kötni!

- A Köztársaság után a Birod...

- Meg is ünnepeltem! Akkor volt itt a zűrzavar, hogy minden bizonytalanná vált. Azóta nagyobb a rend, mindenki tudja helyét. Kemény világ de legalább vége a mihaszna locsogásnak!

- A Birodalom nincs többé!

- Téved! A múltkor is találkoztam velük. Azt mondták a magból jöttek.

- Hogyan?

- Ez itt független szektor. Nem volt része a Köztársaságnak, és Birodalom is elismeri. Ez a hely a Huttok területe!

- Ez a Luke egy híres Jedi lovag!

- Ilyesmit bárki állíthat magáról. Dehát a Jedik rég kivesztek. Nem látni mostanában egyet se!

- Mikor Luke itt járt, volt vele egy másik Jedi, őrá sem emlékszik?

- Igen, és mit csinált?

- Levágta egy bűnöző karját a fénykardjával!

- Jellemző, a Jedik azt hirdették magukról, hogy ők az igazság őrői! De ebben az esetben mi volt az igazság? Lehet, hogy amaz nem ok nélkül akarta elintézni a társát.

- Nem volt rá különösebb oka, részeg lehetett.

- Ezt meg honnan tudja? Ott volt?

- Nem.

- Na látja. Maga se akarjon igazságosztó szerepben felválni! Azt erre nagyon nem szeretik! Az a Huttok előjoga!

- Na én feladom! Köszönjük a beszélgetést!

- Hé nem isznak semmit?

- Nekem elegendő van, csináljátok ti - közölte András.

- Akkor ártveszem a stafétabotot - mondta Jimmy. András szertartásosan meghajolt:

- Ahogy óhajtod, parancsolj!

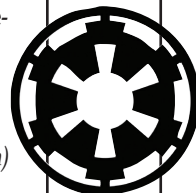
- De kit kérdezzünk meg? - néz körbe Jimmy tanácstalanul.

- Próbáljuk meg a zenészeket, épp szünetet tartanak - javasolja András. Bizakodva indulunk feljűk. Rögtön felismerjük Doikkot, a Modális Csomók egykori fizesét. Ő is ránk néz, már integtünk is.

- Üdv! Ugye te vagy Doikk?

- Én volnék... Mit akartok?

(Folytatás a 9. oldalon)

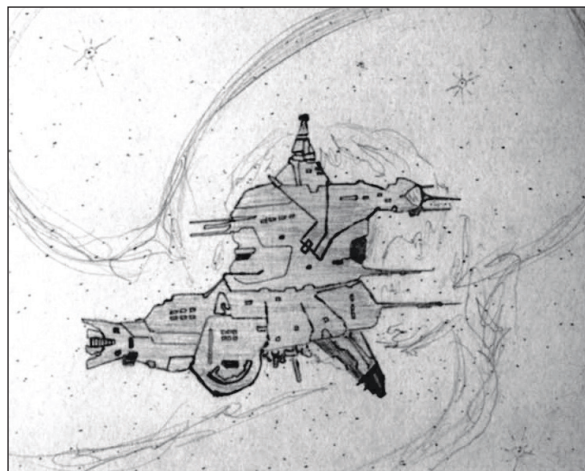

ÁRAMLATOK

A végetérhetetlen világmindenségben annyiféle áramlat létezik, amennyi kultúra. Hozzáidomul az élethez, amelynek felerősítője és táplálója, így minden kultúra másként látja-látatja. A galaxisokban legáltalánosabban az Erő értelmezés elfogadott. Ez a megjelenítés azt állítja, hogy az Erőnek két oldala van. A rögzesebb, de mindenképpen pozitívabb oldallal áll szemben az egyszerűbb és negatív. Ez a tradicionális világnézet a bölcs Jedi lovagok munkássága. Az Áramlat, amelynek része az Erő, mint megközelítés, nem kettő, hanem ezerarcú jelenség. Egy olyan energiamező, amit használója határoz meg saját genetikai és kulturális-szellemi alapállásában. Az Erő használatára születni kell, és ez az adottság már önmagában meghatároz. Az Erő tanítása egy igen kifinomult iskola, tiszteletreméltó hagyomány és hit. Az én nézőpontom szerint az Áramlat közömbös abban az értelemben, hogy noha az életet segítő energiaáram, mindegy számára, hogy közben milyen pusztító erők szabadulnak fel. Az Áramlat nem népekben és világokban operál, hanem univerzumokban „gondolkodik”. Több ellentétes folyása is van, ezek az ellentétes sodrások mind külön értelmezhetőek. Ezek valamiféle időtlen küzdelmet folytatnak egymással, a csillagokot megjelenő élet a színtere ennek a néma túsának. Állandó kísérlet zajlik, az egyensúly azonban mindig fennáll. Hiába gonosz a Birodalom, és életellenes az apparátusa. A világmindenségben másodkor-máshol a pozitív ellenpárja. Meg fog bukni, és felváltja majd egy másik rendszer, amely életközelibb lesz. De annak is lesznek gyenge pontjai számosan. A küzdelem folytatódik. Hogy mi a végcél, az elképzelhetetlen a számomra, de megtudhatja-e valaha bárki is? Nem hiszek benne. Figyelem a hullámzó polgárháborút a Galaxisban a Birodalom és a Felkelés között. Úgy tűnik, nagy dolgok vannak készülöben. Az Erő értelmezés új iskolája tűnt fel egy ifjú képeben, akinek sorsa meghatározza a Galaxis jövőjét. A régi tradíció átalakul, az ifjú a maga képére formálja anélkül, hogy tudna róla. A gényjeiben ott van egy sötét ellenáramlat is, nem lehetetlen, hogy ő lesz a következő legfőbb hadúr. A fiú már harcol ellene, az Áramlat örvénylik körülötte. Ahogy a Jedik mondják, rezgést kelt az Erőben. A Jedik ezer generációja figyelni aggodalommal az embert, aki új utakra viszi az életmezőt. Én, miközben egy sztázistartályban függve sodródok az űr mélységeiben, „beszélék” velük. Valaha kitagadtak maguk közül, csak azért, mert másként láttam a dolgokat. Azt is tudom, hogy a külső is feszélyezte őket. Tizedik generációs mutánsként, egy elfeledett háború kreatúrájaként Én, a torz külsőmmel a Sötét oldal voltam a szemükben. A Jedik kiközösítettek, a Sithek be sem fogadtak. Nem bántódtam túlzottan. Megtaláltam a saját értelmezésem, és azt fejlesztettem tovább. Szívesen megosztom velük amire jutottam, az „ősök” figyelnek reám. Azt hiszem, kezdik belátni, hogy tévedtek velem kapcsolatban. Figyelem a küzdelmet a Sötét űr, a Sötét atya és az Ifjú Égenjáró között. Én is az új Áramlatnak szurkolok a bejárt, régi út ellenében. A most kezdődő új minta csak egy a sok közül az univerzum mélyében. Az anyagi szerveződés mindig azonos alapok után dolgozik. Ezt a sémát azonban bővíti menet közben, ha úgy tetszik, tökéletesíti, „tovább gondolja” a modellt. Fölerősíti és rögzíti állóhullámként a kozmosz örök hullámverésében. Valószínűleg volt valaha olyan univerzum is, amelyben nem volt élet. Ez elképzelhetetlenül régen lehetett. Aztán sok világmindenséggel később egyszer valahol megszületett az első szervezet. Attól kezdve a mintája része lett az anyag-energia állapotok körforgásának. Valószínűleg csak sokkal később lobbant fel az első értelem lángja, örökre megváltoztatva ezzel az alapmintát. Attól kezdve új és fontos elem lett, amely azóta is ismétlődik, mindig ugyanúgy, és mégis sokféleképpen. Az értelem tehát fontos építőköve a világmindenségnek. Mindegyiknek. Hasonló, mégis különböző lények népesítik be a galaxisokat. Sokféleké, de mindig egy bizonyos minta lenyomatai. Most már a

gondolkodás tüze és a lélek fénye a legfontosabb szervező erő a galaxisokban, melyek hemzsegnek a kultúráktól. Mint említettem, egyik Erőértelmezés sem fogadott be. Sőt, a Sithek vadásztak is rám. Akkoriban még használtam a testemet, és része voltam az anyagi történéseknek. Ez a Régi Köztársaság dicső napjaiban történt. Mint renegát Jedi, világok vándora voltam, álrühás utazó. Néhány távoli világban egy különös kultusz kapott lábra személyem körül, ami nagyon nem tetszett a Sith lovagoknak. Nem az ő útjukat jártam, de őtőlük hódítottam el híveket. Így esett, hogy vallási természetű vitám támadt a Sötét lovagokkal, noha én nem akartam semmilyen kultusz istene lenni. Azokon a világokon nem humán lények éltek. Talán ezért imádtak engem, a torz humánt, a három karommal és sajátos világnézetemmel. Habár éppen elég belső problémája volt a Rendnek, amivel foglalkoznia kellett volna, ők mégis engem tüntettek ki a figyelmükkel, egészségtelen mértékben. Miközben hadat viseltek a személyi kultuszom ellen - ezzel időlegesen egységbe forrva - több mesterük engem keresett, hogy leszámoljon velem. Kitértem előlük, de tudtam, hogy nem menekülhetek örökké. Azt reméltem, hogy a Jedik előbb-utóbb kihasználják a Sithek belső viszályát, és megszabadítanak a fenyegető árnyékaimtól. Egyikük azonban minden erőfeszitésem ellenére a nyomomra akadt, és immár nem kerülhettem el, hogy találkozzam vele. Egy dús vegetációjú, szilaj világra csaltam hát, ahol még nem született meg az értelem. Itt került sor az elkerülhetetlen viadala.

Az összecsapás hajnalban történt meg, amikor a sötétség leple elszakadt a távoli növényzet összefüggő tömege felett. Az éjszakát bíbor izzás uralta, a föld mélyéről sziszegés és mély morgás szakadt fel. A levegőben perzselő hófolyamok áramlottak. A csillagok időnként elhomályosultak a tűz visszfényétől, vagy eltűntek a látáhatatlan fekete füstfelhőkben. A hajnal fénypatakjai vibráltak a vulkanikus táj hőkötőréseiben. A távolban kékesfehér pára gomolygott a közelben fekete füst. Az éjszakát az Áramlatban töltöttem, elmerülve abban, részévé válva annak. A sötét Jedi egész idő alatt keresett, kitaróan kutatva a nyomaimat, melyeket szándékosan hagytam neki. A gejzírek és lávafolyások között hasznavehetetlenek voltak az elektronikus ketyeréi. Egy idő múltán dühösen fel is hagyott a technikai jellegű próbálkozásaival. Csak az ösztöneire és az Erőre hagyatkozhatott. A Sith azt hitte, húzni akarom az időt. Valójában csak meg akartam ismerni az ellenfelem. Ő is, mint minden Jedi, mérhetetlenül tisztelte az Erőt. Ez teljesen független a pártállástól, hiszen a Jedi hatalmának forrása az Erő. Én azt az energiát, amit ő Erőként értelmezett, mindig kihívásként láttam. Vad folyamnak, melyen fizikai burkom törekeny lélekvesztőjével utazom. Sokszor voltam tolvaja, ki ellopta az ő kincseit. Többek között ez nem tetszett a Jediknek. Meg az sem, mikor úgy ábrázoltam az Erőt, mint egy hatalmas kigyót, amely a kicsiny ga-

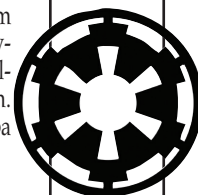
laxisokat emészt. Most azonban az utánam kutató Sith titkait fűrésztesem, noha ő természetesen nem tudott róla. Az Erő ellenáramlataiban a Sith olyan volt, mint egy mélyből felbukkanó ragadozó hal. Az ősi tradíció ellenpárja az Arnyékherceg. Ellenfelem egyike volt azoknak, akiknek a hanyatlás idején még arra is futotta az erejéből, hogy Jedikre vadásszon, mégpedig sikeresen. Kettőt is megölt, mielőtt az én nyomomra bukkant volna. Noha a rendjét beháború és árulás metélezte, az ő tudata tiszta volt és szilárd, mint a fegyveracél. Egy kisebb csapat szellemi atyjaként nem kellett tartania a hátbatámadástól - egyelőre. Kétségbeesetten próbálta átmenteni, amit tudott. Nem ismerte teljesen a történetemet, így - tévesen - azt gondolta, hogy egyike vagyok a viszálykodóknak. Azt azonban nem sejtette, hogy akit keres, nem Jedi, bár valaha azt akartak faragni belőle. Bosszús volt emiatt a macska-egér játék miatt (ő nem így nevezte magában), a türelem nem volt erős oldala. De azért közben élvezte is a vadászatot. Az Erő lépten-nyomon félrevezette, a fantomaimat üldözte. Erős volt, fiatal és dühös, mihamarabb pontot akart tenni ennek az ügynek a végére. Győzelemre áhítozott. Azt gondolta, hogy könnyű préda leszek. Bukott Jedinek érzékelt, aki nem tartozik sehová. Könnyű dolgom volt, az elbizakodottsága volt a legfőbb gyengéje. A sötét hatalom, amit birtokolt beszűkítette a gondolkodásmódját. A gonoszság egyirányú utca. Ez a korlátoltsága újabb rés volt a védelmén. Ahogy figyeltem, egyre jobban megismertem őt. Miközben a megtestesült végzetként követte a fantom aurámat, megízleltem a sötét Erőt, amely lepelként borult rá. Nagyot kortyoltam belőle. Olyan érzésem volt, mintha egy nagy adag savanykás gyümölcslet ittam volna valamilyen égetően erős szesz után. Egyszerre éreztem mind a két ízt. Áramlataink találkoztak, és körkörös hullámokat vetettek. Hagytam, hogy a sodrába kerüljek, és elsuhantham mellette. Nyugtalanossága és agresszív harci vágya fokozódott, ahogy újra megérezte a közelében. Elmosolyodtam.

A vörös izzás megfakult, a csillagok eltűntek. A fekete-barna sziklákon túl felsejlett a távoli dzsungel lilás-kék, fehéres-bronzsárga tömege. Egyszerre léptünk ki arra a repedezett gránitlapra, ahol összecsapunk. A Sith elégedetten elmosolyodott. Félelmetes látvány volt, és tiszteletre méltó.

- Eleget bujkáltál! - szólalt meg csendesen. - Elfogytak a trükkjeid! - a hangja magabiztos volt, és kihívó. - Most én mutatok neked néhányat! - Ez a már szinte pökhendi kijelentés felkeltette az érdeklődésemet. Közlebb léptem hozzá, és várakozóan néztem őt. Ellazította testét a hagyományos laza terpeszbe állva. Bekapcsolta a fénykardját és a pengét hátratarva leengedte maga mellé. A cinóbervörös izzó penge éles kontrasztot hozott a fekete gránit színével. Bal kezének ujjaiával megérintette a szívét. A támadásomra várt. A tudatomat a keze alatt lüktető szívére hangoltam, és egyé váltam a belőle áradó fekete sugárzással. Annak egyik hullámává olvadtam. Mosolyogva akasztottam le az övemről a nálam lévő ősi fénykardot. Az első meglepetést ezzel az ezernél is több évvel régibb fegyverrel okoztam az ellenfelemnek. A kinyújtó penge vakító fehérségétől egy pillanatra hátrahökölt, és szaporán pislogni kezdett. Szó se róla, a fehér izzás olyan volt, mintha hiány támadt volna a valóságban. Nem tudtam, hogy tud-e testi torzságonról, egyelőre csak két karomat tártam szét. A bal kezemben lüktető fényoszlopot megpördítettem az ujjaim között, és én is lefelé fordítottam. Álltunk egymással szemben, a valóság egyetlen kimetszett pillanatában. A kettős mély bűgás megtörte a hajnal álmos csendjét. A vörös és fehér villódzás úgy hatott a fekete kövön, mint egy vad kiáltás. Mivel nem támadtam egyből, megtette ő. A halálos félkörívre egyetlen apró, vállból induló mozdulattal fogtam rá. Azonban nem akasztottam meg a lendületét, csupán az irányításom alá vontam. Ellenfelem hátraugrott, hogy elkerülje az ikersugár frontális ívét. Miután szétváltunk, hosszú másodpercekig köröztünk egymás körül. A párbaj nem csak fizikai síkon folyt, az Áramlataink is egymásnak feszültek. Gonosz fekete csápok tapogattak körül. Én hagytam, hogy hadd fonódjanak reám, Erőt merítettem belőlük. Attetszövém váltam előtte, mint a vízbe ejtett üvegphár. Ártó szándéka nyitott kapukat döngtetett, így aztán átsuhan rajtam, mint lágyszellő. A Jedi füg-

gőlegesen tartotta a fegyverét az arca előtt. Az én pengém lefelé indult, de ugyanazzal a mozdulattal fel is csaptam, és a homloka felé szúrta. A szabályak a hegyüknél akadtak össze. A Jedi lesiklatta cinóberszín pengéjét az enyémen, arra számíva, hogy félreütem. Ehelyett azonban az enyém is vele siklott, és a két energiasugár lyukat ütött a sziklába. Előreléptem, és így közelről a Jedi számára láthatóan kényelmetlenül közelről bámultunk egymásra. - Nem bujkáltam előled - szólaltam meg. - Figyeltelek - tettem hozzá. A szemébe néztem, hogy kiolvashassa az enyemből, mi a helyzet. - Ismerlek! - állapítottam meg. Ez feldühítette. Teljes erőből felrántotta a kardját. A két fényugár egy mély vágatban vésett utat magának a gránitban, aztán fellendült a lila ég. Füstölő, izzó sziklaszilánkok repkedtek a levegőben. Hátraléptem, szétváltunk. Ismét összecsapunk. Energiák feszültek egymásnak, vadul átcikázva a levegőn. A Sith keményen támadott, megpróbált kifárasztani. Összefüggő fényfolyamokká váltak a pengéink, csapás - hárítás - ellencsapás. Mindezen közben lassan körbemozognak halálos táncot járva. Ellenfelemben megszületett a felismerés, hogy elszámította magát. Álltunk egymással szemben. Lazán magam elé tartott fegyverrel hagytam, hogy emészsze meg a tévedését. Haragja felkorbácsolta az Erő sötét oldalát, az hatalmas hullámot vetett, ahogy támadott. A düh vezette, ahogy rám rontott, irgalmatlan volt, elméje ürsötét. Egy régi Sith cselre készült, amelyet néhány nyers, és veszedelmes vágás vezetett fel, mintha a kivitelezője az esztét veszítve vagdalkozna. Ha ennek a látszólagos eszelősségnek bedőltém volna, a mozdulatsor végén egy lehetetlen oldalvágással derékban kettészelt volna. Megelőztem. Kiterjeszkedtem az Áramlatban egy másodperc tört részére, tudtam a közeli erdő minden élőlényéről, az érzékenyebbe pedig én rólam is értesültek. Az Áramlat egy az étellel, abból fakad, azt táplálja, azzal táplálkozik. Irányítja, összefogja és hű szolgálja. Sebes sodra együtt lobog az élet dús tobzódásával. Az Áramlat az univerzum története a mozgás. Ezt a vibráló mozgást vittem bele a vízszintben tartott pengémbe. Átcikázott a levegőn, stratégiájának gyors feladására kényszerítve a Jedi-t. Oldalra szöktem, abba az irányba, amerről az oldalvágást be akarta vinni, és a lába felé csaptam meredek szögben. Gyors voltam, mint a gondolat. Ő is. Megállította a feleje száguldó fehér halált, és kitámasztotta vérszín sugarával. Döbbenetét nem tudta palástolni. Egy pillanat alatt védekezésé vált a tervezett támadás. Az összeakaszkodott fényugarak telepei fájdalmasan felbűgtak. A keresztsugarat erőből felemeltem mellmagasságba, és a harmadik kezemmel megragadtam a köpenyét. Magam felé rántottam. Az arcára kiülő döbbenetbe a halál biztos tudata vegyült, amikor megpillantotta a harmadik, természetellenes karomat. A rántással egy időben előre is léptem. A fehér fény egyenesen a lüktető szívébe hatolt, elpárologtatva azt. Kihúztam belőle a fénypengét, a testébe ütött nyíláson egy pillanatra áttűzött a hajnali napfény. Ő még mindig maga előtt tartotta a fénykardját, mintha védekezni akarna. Csodálkozva meredt rám, még mindig élt. Én tartottam életben. Odaképzelttem a megsemmisített szívét a helyére, a sajátomból adtam neki impulzust. Éreztem az Áramlatban, ahogy dobog. Aztán darabokra téptem magamban ezt a képet. A szív eltűnt, éppen úgy, mint a valóságban. Dobogásának visszhangja is elhalt. Most öltem meg másodszorra. Hang nélkül lerogyott, kikapcsolódott fegyvere fémesen koppant a kövön. Egyszerre megszűnt a kettős bűgás, csak egy zümmögött tovább. A harmadik karomba tettem át a fegyverem, és a győző hagyományos tiszteletadását ezzel a végtaggal adtam meg ellenfelemnek. Ezután én is kikapcsoltam a fegyverem, és leguggoltam hozzá. Az arca nyugodt volt, csupán egy árnyalatnyi hitetlenkedést tükrözött. Magamhoz vettem a fénykardját, a győzelmem bizonyítékát. Főlegenesedtem, elfordultam tőle és a távoli dzsungel felé néztem. Néma imámban az Áramlat örök folyamának ajánlottam gonosz lelkét. Őt magát otthagytam. Csak később, mielőtt elhagytam volna a légkört látogattam meg újra. A táfúvókáim tüze pillanatok alatt porrá égette. - Szabad vagy! - gondoltam. Mosolyogtam, amikor beléptem a hipertérbe. Az Áramlat magába zárt, egyé váltam az univerzummal...

Túri András

VADÁSZOM

Nem könnyű vadászni lenni. Keresztül-kasul bejárni a galaxis minden zegét és zugát, hogy kielégítsd a dús, gazdag megrendelő igényeit. Vadászok alatt most nem azokra a pénzhajhász mocsokra gondolok, akik ugyan vadászni nevezik magukat, de valójában nem jobbak, mint az általuk elfogott sőpredék. Mert azok valójában fejadászok.

Én a természetes képességeire támaszkodó vadászokra gondolok, akik egy-egy állat elejtése érdekében szinte mindent kockára tenni, persze közben élvezik is a helyzetet, akár csak én. A fajtám egyik legismertebb vadásza vagyok, Wormok Tarolla, jó vagyok benne, és élvezem azt, amit csinálok. Ez az én történetem.

Már leszállt az éj a kereskedelmi hiperútból félreeső bolygón, miközben elhelyezkedtem a sziklakiszögellésen, ahonnan beláthattam az egész környéket ezen a holdvilágos éjjelen. Pontosabban két holdvilágos éjjelen.

A távcsöveget a szemem elé tettem. A technikus jó munkát végzett velem, és éjjellátót funkcióval is ellátta, így nem okozott gondot felmérni az előttem elterülő síkságot.

Lágy langyos szél kelt keleti irányból, ettől egy kicsit megboroztam. Elsősorban a hőfokától, mivel a szülőbolygómon ennél sokkal melegebb szelek szoktak fújni. Persze a vadászat izgalmáért is kirázott a hideg, ez kellemes érzéseket keltett bennem.

Úgy tíz kilométerre a leshelyemtől egy hatalmas zöldellő kupacot vettem észre. Az Árnytűz, a hajó, amellyel erre a bolygóra érkeztem, és leálcaztam. Tovább pásztáztam a zöldellő síkságot a csalik után. Jó hat órája tehettem ki a dögöket, amiket a helyi piacon vásároltam. Ezekre meg kell jelennie a kutyáknak. De órák óta semmi, mintha a föld nyelte volna el őket. Mintha nem is jó bolygón szálltam volna le.

Aztán megmozdul az egyik fűcsomó, és megjelenik az első állat. Hogy került oda? Pedig a látásom – a rossz fényviszonyok ellenére is – jók. Kiválóan tudnak rejtőzni, és lopakodni ezek a ragadozók. Végül is, mégis csak az ő otthonuk.

Lassan célba veszem a kutyát, szerencsére a holdak szinte nappali világosságban fürdetik a tájat. A távolság a sziklapárkány és a tetem között nem lehet több, mint kétszázötven-háromszáz méter. Ez nem távolság számomra, és a fegyver számára sem.

A fegyver, amelyet őseim több száz éve fejlesztettek ki, csak vadászat céljára. Nem otromba, mint némelyik lézerefegyver, ami ugyan messzire hord, de a cél-

pontból semmimem marad. Az háborúban jó. Ilyen fegyver, mint az enyém, nem sok akad a galaxisban, teljesen fából készült tusán, gyönyörű rézmetszet, amely meghozza a vadász szerencséjét.

A kutya elkezdte marcangolni a dögöt, amit csalinak tettem ki. Lassan becéloztam a fegyverrel; tökéletes célpont. Majd lövés dördült. De nem az én lövésem!

Légpárnás járműveken embereket láttam közeledni, mire visszapillantottam a kutyára, az persze már eltűnt. Átkoztam az embereket, meg a hülye szokásait, hogy ilyen csatazajban képesek csak vadászni. Már ha ezt vadászatnak lehetne nevezni.

Látom, hogy leállítják a motorjaikat, és kiszállnak a járművekből. Lehetnek vagy féltucatnyian. Mind egyiknél nagy kaliberű sugárfegyver. Egyszerűen barmok. Nagyon úgy tűnik, a mai éjszakai vadászatomból nem lesz semmi. De nekem is jár egy kis szórákozás, nem csak nekik.

Lassan célba veszem az egyiket, talán ő lehet a leghangosabb, mert majdnem megértem, mit beszél a társaival. Jó a szélirány. A hangsúlyából ítélve részeg. Valószínű, mindannyian azok. Annál egyszerűbb lesz egy kicsit megijeszteni őket.

Tökéletes célpontot nyújt, még látom, ahogy hadonászik a fegyverével, aztán csak meghúzom a puskámon a ravaszt, és eldől, mint egy homokzsák. Telitalálat.

Azonnal elkezdik keresni, honnan jöhetett a lövés. Még a hajómat sem vették észre, pedig ott jöttek el mellette! Akkor egy rejtőző vadászt még annyira sem fognak kiszűrni. Úgy gondolom, a buli még érdekesebb lesz, ha egy kis ízt adok neki.

Kiválasztok egy újabb célpontot. Azt hiszi, ha bebújik a légpárnás mögé, akkor védve lesz. A gondolat persze nem rossz, ha valaki a síkságon lövöldözne rájuk. Meghúzom a ravaszt, és vállon lövöm. Azonnal elterül a földön.

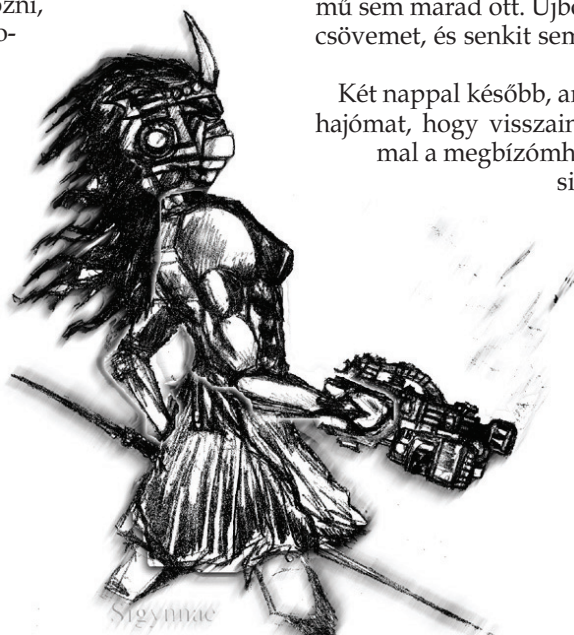
Ekkor úgy döntenek, hogy inkább elhúzzák a csíkot. Két perc sem telik el, és egyetlen légpárnás jármű sem marad ott. Újból a szemem elé teszem a távcsöveget, és senkit sem látok. Elhúzták a csíkot.

Két nappal később, amikor éppen töltöm fel az úrhajómat, hogy visszainduljak az élő zsákmányommal a megbízóhoz, hallom a kikötőben, hogy sikerült a helyi rendfenntartó

erőknek elfogniuk a bolygó legveszélyesebb orvvadászait, mivel valaki megsebesítette őt meg az egyik emberét kint a síkságon. A helyi milícia így megspórolt huszonötezeret. Pedig jó kis pénz lett volna az, pluszba. Lehet, hogy a fejadászatban mégis csak van valami?

Nem könnyű vadászni lenni.

Ha'lathin

A CSÁSZÁR JOBBKEZE 02

„A gondolataid megcsalnak, apám. Érzem benned a jót... a konfliktust”

(Luke Skywalker)

.....Darth Vader a kilátóablaknál állt, amely a reaktortérre nyílt. Az alatt elterülő hatalmas termet a reaktor üstszerű tömege uralta. A központi reaktor északi tornyánál kékes energia villódzott. Az egész látvány félelmetes erőt, teljesítményt, ugyanakkor nagy sebezhetőséget sugallt. Vader tudta, hogyha a lázadók bejutnak ide, akkor könnyen megismétlődhet a yavini fiaskó. Most nem folyt ezen a részen munka. Az építkezés a szuperlézer és a külső burkolat befejezését preferálta. Elmélkedni jött ide, ahol senki nem háborgatta, nem merte háborgatni gondolatokkal teli nyugalmát. Egy idő óta szokatlan érzés lett úrrá rajta: valamiféle homályos szeretet. Ezt érezte magában, még akkor is ha előbb dühösen, majd tanácstalanul próbálta elhessegetni magától. A fiáért aggódott. Félt, hogy baja esik abban a rebellis bandában. Az érzés meglehetősen bizzar volt. Maga mellett akarta tudni Luke-ot, hogy megvalósítsák a tökéletes rendszert, mely az elavult abszolutizmus helyére lépne. Mindezen közben konfliktus dúlt benne, mivel - legnagyobb megdöbbenésére - nem akarta, hogy a fia is olyan gépesített szörnyeteggé változzon, mint ő maga. Amióta megtapasztalta benne az erőt a Bepinen, hogy mire képes, sokkal inkább maga mellé akarta állítani, mint addig bármikor. Rádöbrent, hogy a fiának jut az a sors, ami az övé kellett volna, hogy legyen: új utakra vinni az Erőt, lerázni a megcsontosodott ideákat. A maga módján ő is hozzájárult ehhez, amikor lerombolta a hagyományt, elpusztította az iskolát. Így a fiának előlről kell majd kezdenie az egészet. Ez szentségtörő gondolat volt. Vajon Luke-nak lesz-e valaha is módja arra, hogy Jedi-okat képezzen ki? Vader megborzongott erre a gondolatra, ez már túl nagy áru! Furcsa, eddig soha nem tapasztalt élményes fogta el. Vibráló örömfélt is érzett egyúttal. Aggodalommal töltötte el, hogy mindezt hogyan fogja el lepleszni az uralkodó előtt. Ezért vonult ide vissza, ehhez a hatalmas szerkezethez, hogy kitisztítsa az elméjét és felkészítse magát a mesterével való újabb találkozásra.

- Az Uralkodó idején? - visszhangzott benne Jerjerrod rémült nyivákolása. Akkor is, most is torzan mosolygott a maszka mögött. Vader büszke volt azon pszichológiai teljesítményére, hogy milyen sikeresen leplezi iszonyú rettegését a mesterétől. A rettenetes lidércnyomás, amit a mester váltott ki belőle régebben, különleges fűszerként hajszolta bele kegyetlen tettekbe. Vad mámornak élte meg, vegyítiszta hideg folyamnak, melyből nagy kortyokat ivott. Szenvedélyes és kegyetlen harcossá tette a háta mögött ácsorgó iszonyat. Ám az utóbbi időkben ez a tűz elhamvadt, a kegyetlen kéj megfakult. Átadta a helyét egy szürke rutinnak, tompa borzadálynak. Nem bánt meg persze semmit, de gépiesen cselekedett. Iszonyúan öregnek és fáradtnak érezte magát a rátelepedő sötétség súlya alatt. Szeretett volna megpihenni, de az a gonosz démon, amivé vált nem hagyta nyugodni. Zaklatottan kergette fel s alá a galaxison. Elkínzott röhögés vette elő, ha arra a gyerekkori álmára gondolt. Hogy majd bejárja a galaxist, és nagy dolgokat tesz! Még szerencse, hogy van ez a lázadás. Nélkü-

lük unalmas lenne ez a lét. Félig gépi tengődése új minőségbe csapott át. Gépmember lett belőle, egy igazi kiborg, aki megszakásból gonosz, de már nem talál benne élvezetet, mint rég. E közben félt. Soha egy szóban, mozdulatban nem árulta el magát. De a mester persze tudta! Nem alázza meg, csak csendben élvezte kapcsolatuk új minőségét. Továbbra is megbízott benne, ő volt a jobb keze. Vader elgondolkodott azon, micsoda örült gyűlölet lakozik a szívében e félelem miatt. Szinte hihetetlennek érezte, hogy volt idő amikor még nem félt a mestertől, de tisztelte lángoló elméjét és vasakarátát. Csupán egy ember volt a számára. Egy ember, aki a jót védelmezi, mint ahogy akkoriban mindenki hitte. Felnézett rá, a példaképe volt. Akkor ő volt Palpatine főkancellár. Megígérte, hogy rendet tesz a köztársaság szétzihálódott apparátusában. Hát rendet, azt csinált, tényleg! Vader ezen gonoszul ironizált egy darabig, miközben a kilátón túli lélegzetelállító látványt bámulta. A központi reaktor egyenesen pumpálta szét a harcállomás szektorába az éltető energiát. Egy hatalmas dobogó szív...

Furcsa képzetársítás tört rá. A reaktor fémtömege összeolvadt a szemei előtt, elmosódottá vált. Egy hatalmas, nyersen lüktető, szerves szívnek kezdte látni. Döbbenet meredt rá. Aztán a látomás különös madara az acéllal foltozott porhüvelyből tovaragadta a lelkét, és messzire röpítette. Már nem az épülő halálcillagon, hanem a másikon, ami rég elhamvadt, azon volt. Az AA-23-as börtönblokk egyik szűk cellájában éppen kérdést intézett egy elfogott lázadóhoz. Egy kijelzőn a szív működését figyelte. Az nem volt egyenes, össze-vissza kalimpált, mint egy rémülten verdeső madár. Egy biccentésére a technikus növelte a tudatstimuláns koncentrációját. Megismételte a kérdéseket.

- Hol vannak az ellopott tervek? Hol van a lázadás bázisa?

Erre a hercegnő kinyitotta a szemét, ránézett és drágámnak nevezte. A két vizsgálótiszt lebénult. Ilyet még senki sem mondott soha a Sith Fekete Lovagjának. Vader, bár nyilvánvaló volt, hogy a nő másvalakihez szól így-meglepedt. Aztán gyorsan kapcsolt és magára öltötte a ráosztott szerepet.

- Igen kedvesem! - sziszegte a nő fölé hajolva.

- Itt vagyok!

A hercegnő a nyaka köré kulcsolta a kezeit, és teljes extázisban bámult rá. Érezte a nő rajongását és izgalmát. Egy kicsit gonoszul dagonyázott a felé áradó szerelemben.

- Vajon miféle szép férfiúnak láthat most?

Erre hamar választ kapott. A fogoly elméje intenzíven sugárzott felé egy képet. Azonnal tudta, ki az. A Korél fregatt kapitánya volt. Emlékezett rá, saját kezűleg intézte el a csata után. A vizsgáló tisztnek moccani sem mertek. Egyrészt a döbbenettől, másrészt attól való félelmükben, hogy megtörik a pillanat varázsát. Vader tovább ütötte a vasat.

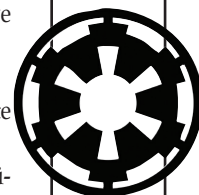
- Ugye jól elrejtetted a terveket?

A nő hevesem bólogatni kezdett, és lágyan nyögdecselve válaszolt.

- Iiiiigeeennn...

Miközben rajta függeszkedett, furán izgett-mozgott. Érezte az ellenállást, ezért más irányba indult el.

- Hová is vigyük az adatokat szerelmem? - Suttogta a nő fü-

lébe mély átéléssel. A hercegnő szeme zavarossá vált, a szája szélén habfoszlány rezgett. A teste görcsösen vonaglott. Vader könnyedén ellenállt a nő azon erőfeszítésének, hogy a melléhez húzza. Akadózva belekezdett egy mondatba, amely reményei szerint a szenátor erkölcsi végét jelenti majd, a fizikai előtt.

- Ya... Ya...

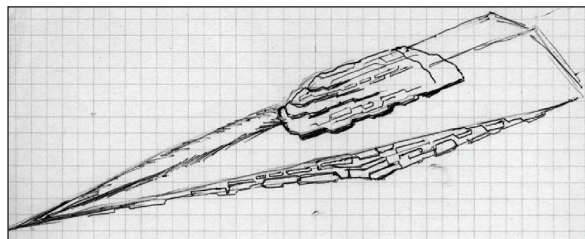
Szünet. A pupillái kitágultak, és megrándult. A műszerek jelezték, hogy a fogolynak teljesen oda nem illő módon orgazmusa lesz. Nem lepődött meg, türelmesen várt. A nő újra dogni kezdett.

- Ya... Ya.....ja.....ja...jajde szép a farkad!

Köpte ki egy szuszra, aztán rekedt sikollyal hátra zuhant. Vader felegyenesedett. Széles, letörölhetetlen vigyora szerencsére nem látszott a fém álarc mögött. Derűsen szemlélte az eszméletlen foglyot, bár erre a kudarc nem adott alapot.

- Figyelemre méltó. - gondolta, ez az ellenállás, és a behelyettesítő módszer, ahogy kiad egy titkot egy másik helyett! És ez a dramaturgia! Nem rossz, nem rossz! Némiképp irigyelte a néhai kapitányt. A tisztok vörös arccal, a lehető legnagyobb zavarban pakolták a műszereket. Elég volt egyetlen szoborszerű pillantás rájuk, hogy megrettenjenek. Nem lesz belőle pletyka, látta rajtuk. A látomás széthullott, vele a jó érzés, az akkori kedélyállapota is. A légzőrostély eltakarta a kifejezést, amely a Lovag arcára ült. A testi reakció elmaradt, csak az agya, ez a meghasonlott szerv reagált. Visszavágyott egy másik, tisztább állapotba. Abban természetesebben és teljesebben uralta ezt a testet. Ez a tusa észrevétlen maradt a fekete burok mögött, ahol Darth Vader vívta önmagával a harcot. Az űrben trónoló fémhegy közömbös maradt az erőfeszítéseire, hiába remélt tőle segítséget. A Sith fekete Lordja azonban időlegesen elbukott és bezárattott egy sötét odúba, az ácsorgó alak lelkének legmélyén. A torz, gépesített testből, mint egy fénysugár, felbukkant Anakin Skywalker, a szerelmes kisfiú...

A Nubi 327-es úton volt a Coruscant felé. Utasai mindannyian aggódtak amiatt, hogy kifutnak az időből. Még az a kisfiú is ezen őrlődött- bár más okból- aki csak nemrég csatlakozott a csapathoz. Anakin egyszerre örült és aggódott. Nem volt többé rabszolga, de aggódott, hogy mi lehet az anyjával, láthatja e még valaha. Izgatott is volt, mert Jedi akart lenni és... szerelmes volt Padmé Nabberie-be, Amidala királynő udvarhölgyébe. Éppen ez nyomasztotta, mivel ha vágya teljesül, és Jedi lesz, akkor ismét el kell szakadnia egy imádott nőtől. A lány teljesen a hatalmába kerítette, máris pótanyaként nézett fel rá. A csendre ébredt fel, abból az álomból, ami tele volt érthetetlen, bajlós árnyakkal. Viaskodott velük. Egy különösen sötét alak volt a középpontban, mozdulatai darabosak, gépiesek, és csak úgy áradt belőle a rosszindulat. Émelyegni kezdett, belopódzott az űr, mintha a vére kásássá dermedt volna, fuldokolni kezdett. Ziláltan riadt fel, még egyre látta a halványuló alakot, ahogy az beleolvadt a leghétköznapibb árnyékokba. Hangosan vacogott és a csendet fülelte, mely éppen olyan volt mint a kinti űr, hideg és ellenséges. Soha nem tapasztalta még meg az űrutazást, de tisztán érzekelte a sötét mélységet, amely elnyel mindent. Szinte „látta” a vákuumot, érezte a hidegét a fémen túl. Vader tisztában volt vele a látomás közepette is, hogy a midichlorianok közvetítették ezt a gyerekeknek, aki volt. Anakin persze még semmit sem tudott az Erőről. Tekintete a gungára esett, aki horkolva aludt egy szé-

ken. Csodálta ennek a lénynek az igénytelenségét. Belebámult a Jar-Jar-on túli homályba, mely elnyelte a rossz álmát. A karcú alakot azonnal felismerte, amikor az belépett a helyiségbe. Álmodozásainak tárgya volt az. A lány feszülten állva nézte végig a Sio Bibble hívásáról készített felvételt. A fiúban ez ismét tudatosította, hogy egy békés világot elnyelt az agresszió mocsara. Padmé lehajtott fejjel meredt a semmibe, miután véget ért a felvétel.

- Vajon mire gondolhat most?

A kérdést csak magában tette fel, ám a lány megpördült. és meglepett arccal nézett rá. Fáradtak és elgyötörtnek látszott. Összekuporodott, ahogy hozzálépett és próbált uralkodni magán, de egyáltalán nem sikerült.

- Mi a baj Annie? - kérdezte halkán. A tiszta hang lerombolt benne minden ellenállást.

- Hideg van. - vacogta, de nem csupán a hideg miatt fázott. Padmé bebugyolálta egy vastag kabátba, úgy tűnt, ő nem fázott.

- Az űr hideg. - mondta. Anakin bólintott és közben arra gondolt, hogy az álmait kísértő alak még az űrnél is hidegebb.

- Szomorú vagy. - állapította meg, csak hogy ne kelljen a fantomra gondolnia. A lány bólintott.

- A népem szenved. A szenátusnak nyomban döntenie kell, mert különben elpusztul egy békés világ. - Padmé haloványan rámosolygott.

- És te mire gondolsz?

Anakin alig tudta visszatartani a könnyeit, az anyjára gondolt. Nagyon hiányzott neki A lány átölelte, érintése megnyugtatta.. Vett egy mély lélegzetet, belenyúlt a zsebébe és átadta a lánynak az ajándékot.

- Tessék, neked készítettem! Egy zsarbordarabból faragtam, hogy ne felejts el! Szerencsét hoz!

Padmé alaposan szemügyre vette, aztán a nyakába akasztotta.

- Szép! Hogy is felejténem el a jövőendő férjemet! - Mondta mosolyogva.

- A dolgok változni fognak, de az irántad érzett szeretetem nem!

Anakin bólintott.

- Az enyém sem!

A lány mosolyogva magához húzta, ő pedig fázósan hozzábújt. Nem tudta mi történt vele, a mozdulat természetesnek tűnt, amikor gyöngéden mégis erőből végig simította a melleit. A lány megrezdült, ő pedig ismét megérintette.

- Nem lesz ez egy kicsit korai? - Kérdezte tőle zavartan, bár neheztelésnek nyoma sem volt a hangjában. Nem válaszolt, csak tovább simogatta. Padmé felsóhajtott.

- Szerintem várnunk kellene még néhány évet ahhoz, hogy a férji jogaid gyakorold.

Hangja nem gúnyos volt, hanem nagyon bizonytalan. Ő azonban dacosan a szemébe nézett, közben érezte a lány szívverését.

- Megnyertem a gondolaversenyt, felnőtteket győzve le!
Érettebb vagyok a koromnál!

Padmé kételkedő mosollyal ingatta a fejét.

- Szellemileg igen, de fizikailag nem!

Anakin némán bámult rá, aztán talpra ugrott, ledobva a kabátot.

- Ne itélj elhamarkodottan!

A lány nyikkanásszerű hangot hallatott, és kitágult pupillákkal bámulta. A tekintete idegesen az alvó gungára rebent, aztán vissza a koravén fiúra. Anakint ekkor valami arra kényszerítette, hogy az árnyékos rész felé nézzen. Megpillantva álmai fenyegető alakját, benne szorult a szusz. Tekintetét visszarántotta a lányra, akinek az arcán a fáradtság helyét valami beteges szenvedély vette át. Megérintette, ő pedig túlzottan reagált. Magához húzta, és ő az ölébe ült, furcsa mámort érzett, ahhoz nagyon hasonlót, amit később a fekete páncélba zárva is oly sokszor. Ez vad diadal volt, a győzelem íze. Azonban a lány egyszer csak megrázkódott, és ellökte magától. Elvesztve az egyensúlyát a padlóra zuhant. Onnan nézte, ahogy Padmé felugrik és zavarodottan álldogálva néz le rá. Egy pillanatra azt hitte, kirohan, ám e helyett felségítette onnan. Figyelmesen nézte, az állapot, amiben voltak, úgy oszlott szét, akár a gyorsan illanó gáz. A lány egy kicsit még tanácstalanul ácsorgott mellette, a kezét szorongatva, aztán lesütött szemekkel kisetett. Anakin az árnyat kereste a sarokban. Úgy eltűnt, mintha sose lett volna ott. Egyre inkább úgy tűnt csak képzelte az egészet. Tétován megvonta a vállát, és ismét a kedvenc álmába menekült: egyszer majd beutazza az egész galaxist és nagy dolgokat visz véghez. Amikor pedig a Nubi kilépett a hipertérből, már ott szorongott a vezérlésnél, és ámulatlan nézte a közeledő fémgolyót. Dejavu érzése támadt, mintha látott volna már hasonlót. Az álmaiban? Feszülten koncentrált a halovány képre. Az a fémgolyó fenyegető volt és lélektelenül gonosz...

Darth Vader ocsmányul szörcsögve bámult maga elé. A lélegeztető rendszer megpróbált elegendő oxigént pumpálni a fekete lovag tüdejébe. A teljesítőképességének határán dolgozott. Vader sikeresen számúzta a kislífut, aki gyakor volt, ám nem volt teljes a győzelme. Erjedés indult meg benne, melyet úgy látott magába pillantva, mint egy lassan összedőlő építményt. Ami nem volt más, mint az egész eddigi élete. A róla kialakult könyörtelen kép. Amikor összeszedte magát és beszállt a turbóliftbe, már nem ugyanaz a rettegett nagyúr volt, mint amikor ide lejött. Ez a Vader még mindig a Császár sötét hatalmának rabláncán sínylődött, gonosz volt és rémisztő, de korábbi határozottsága eltűnt. Még az Erőt is másként kezdte látni. Az eddigi egysíkú Midi-Chlorian rezgés szűk folyosója széles áramlattá vált. És mielőtt megérkezett volna, megtette élete egyik legnagyobb felfedezését is. Az Erő nem csak kétpólusú, rengeteg más Erőértelmezés lehetséges! A felismerés új perspektívát adott neki. Meg kell nyernie magának a fiát, hogy kiteljesíthessék együtt ezt az új valóságot! Ez az elhatározás megkeményítette, és majdnem teljesen visszaadta az egykori önmagát. Határozottan és elszántan csörtetett ki a hangárba, ahol már folyt a csapatok felsorakozása, hogy fogadja a mesterét....

VÉGE

Túri András

FIKTÍV INTERJÚ...

- Mi történt a zenekaroddal? Ha jól látom, ez már nem az eredeti felállás.

- Hát igen, volt egy kis affér, aztán amiatt szétment a banda.

- Miféle affér?

- Elszámolási vitába keveredtem Figrinnel - a volt zenekar vezetőjével - így aztán önállósítottam magam. Ők leléptek, én meg ittmaradtam. Ez most miért érdekel titeket? Kik vagytok ti?

Mindannyian a legbarátságosabb vigyorunkat öltöttük magunkra, és együtt bemutatkoztunk.

- Mi vagyunk a Lidércfény AKF szerkesztősége.

- Értem, és miért kerestek?

- Hallottál-e már Luke Skywalkeréről?

- A híres Jedi-ről? Persze.

- Elmondanád pár szóban, mire emlékszel vele kapcsolatban?

- Volt egy alkalom, amikor kavarodás támadt a pultnál. Eppen egy vidám dalt játszottunk, amikor egy fiatalember összetűzésbe keveredett egy

nehézsúlyú bűnözővel - akit látásból ismertem. A fiú szerencséjére volt mellette egy furcsa öregember, aki megvédte. Ő lett később az a híres Jedi.

- Igen, ő lesz az, akiről információkat szeretnénk belőled kicsikarni.

- Őszintén szólva nem sokat láttam az egészből, hiszen nekem zenélni kellett.

- Értem, de a későbbiekben csak hallottál róla még valamit nem?

- Igen, állítólag nagy dolgokat csinált, bár sokan terroristának tartják. Én nem szólok bele a politikába, zenész vagyok. Régen is az voltam, amikor Jabba-nál játszottunk, és ma is az vagyok. Igazából nem is láttam volna az előbb említett csetepatét, ha nincs az az átkozott lagzi. Elcsábítottak minket Valarian úrnő esküvőjére, de erről Figrin tehet. Füttyült az exkluzív szerződésre, amit Jabbával kötöttünk. Elmentünk, és persze ráfaragtunk, mert kitért a balhé, amikor az úrnő jóvendőbelije le akarta vadászni Han Solot. Ha Valarian úrnő megsértődik, nagyon csúnya dolgokra képes... a vőlegényt darabokban vitték vissza a szülőbolygójára, mi pedig alig tudtuk megmenteni a bőrünket.

- Hogyan kerültetek végül ebbe a csehőba?

- Együtt futottunk Wuherrel, a csapossal. Ő tudta, hogy nem mehetünk vissza Jabba-hoz, és felajánlotta, hogy itt meghúzzhatjuk magunkat. Chalmun, a wookiee - a tulaj - két éves szerződést kötött velünk. Szerencsénk volt. Mi is úgy járhattunk volna, mint az a két ór, akit Jabba feleltetett a rancorral.

- Ezután történt az a bizonyos affér. Igaz?

- Hát persze! Akkor mi már itt voltunk, mint házi zenészek.

- Amikor a zenekar feloszlott, te miért maradtál itt?

- Wuher részt vásárolt Chalmuntól a csehőből, és miután az eltelt idő alatt jó barátságot kötöttünk, én maradtam, míg a többiek szétszéledtek.

- Luke-al ezután találkoztál még?

- Nem, csak hallottam róla.

András ekkor már teljesen kétségbeesetten megkérdezte:

- Figyelj! Rajtad kívül ebben a csehőban ismeri még valaki Luke-ot?

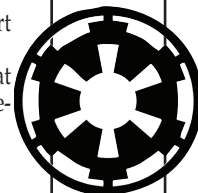
- Volt valaki, de ő már nem él. Lelőtték. Ha jól emlékszem Han Solo.

- Csak nem Greedo-ról van szó?

- Á dehogya! Ő kispályás volt. Nem is érttem, Jabba mit akart vele, de az ő útjai kifürkészhetetlenek voltak.

Ekkor feladtuk az interjú készítését, mivel láthatóan nem sokat tudnak már erről a régi esetről, hiszen mindenki úgy ismeri Luke-ot, mint a hírhedt halálcillag felrobbantót. Ennyit a múltól...

Lidércfény HQ

VADÁSZAT OBI-WAN KENOBIRA

Vader nagyúr türelmetlenül várakozott, miközben az alatta elterülő alderaani tájat bámulta. Más esetben – hónapokkal korábban – gyönyörködött volna az alatta elterülő tájban, de a Mustafaron minden megváltozott; így most már csak egykedvűen nézte a zöldellő tájat, ahogy a bolygó lágy lankáit befedte.

A szobában semmilyen más hangot nem lehetett hallani, csak az egyenletes gépies légzését; miközben a bejáratnál négy klónkatona vigyázta az ura nyugalját, azzal a határozott utasítással, hogy Bail Organa szenátoron kívül senkit se engedjenek be.

Az ajtó halk szisszenéssel nyílt ki, és a sötét hajú szenátor belépett a szobába.

- Vader nagyúr! – köszöntötte a szenátor a Császár jobb kezét, miközben gyorsan végigmérte. Vader méltóságteljesen megfordult, majd megszólalt jellegzetes kimért, géphangján.

- Hol van Obi-Wan Kenobi? – kezdte mindenféle bevezető nélkül.

- Nem tudom, hol van Kenobi mester.

- De tudja! – csattant fel Vader. – Tökéletesen tisztában vele, hogy hol bujkál Kenobi!

- Nézze nagyúr! – próbálta Bail elterelni a szót anélkül, hogy hazudott volna, vagy Vadert magára haragította volna. Hisz ugyan nem tudta, csak gyanította, hogy merre lehet Obi-Wan. Miután elvitte Luke-ot a Tatooine-ra, valószínű, hogy elbújt a hutt-fennhatóság alatt lévő bolygón.

- A Jedi mestert nem láttam, amióta... a Császár kikialította a Galaktikus Birodalmat – majd magában hozzátette, és amióta elkezdte levadászni a Jediket. Úgy tűnt, ezt a választ Vader elfogadta. Bár Bail kételkedett benne, mivel észrevette, hogy a Sith Sötét Urának jobb keze ökölbe szorul, majd mintha a levegőt akarná megfogni; de végül teljesen elernyedt a keze.

- Rendben, szenátor! Csak aztán vigyázzon magára is, meg a lányára, akit nemrégiben fogadtak örökbe a feleségével! – ezzel kiviharzott a teremből.

- Teljesen szörnyeteggé vált; kívül-belül. – gondolta borzongva Bail.

A Théta-osztályú komp lágyan emelkedett fel az alderaani leszállóról, miközben Vader már egy újabb feladaton merengett, melyet a Császár személyesen bízott rá.

Majd hirtelen elterelődtek a gondolatai, mivel zavart érzett az Erőben. Mintha Jedik szálltak volna le a bolygón. Kipillantott a komp ablakán, majd kinyúlt az Erővel, de nem talált semmit, csak egy viharvert szállítót látott leszállni az alderaani űrkikötőben.

- Az Obi-Wan utáni hajsza megzavart. – gondolta Vader, miközben a komp repítette őt a zászlóshajójára, egy Venator-osztályú csillagromboló felé.

STAR WARS STAR WARS STAR WARS

Vader végigsietett a síkatonon, nem mintha bármitől félnie kellett volna. Évek teltek el azóta, hogy Palpatine Császárrá koronázta magát. És évek teltek el azóta, hogy Padmé meghalt, ám a Sith Sötét Ura mára szinte teljesen elfelejtette őt. Szinte.

Néha álmatlan éjszakáin még eszébe jut egykori felesége és a fia. Mi lehet vele, vajon ő is meghalhatott? Ha nem, akkor Obi-Wannak sikerült elrejtetnie őt. Az az átkozott Jedi! Ha megtalálná Obi-Want, akkor megtudná, mi van a fiával, és végezhetne Kenobival, és a fia lehetne a tanítványa. Tökéletes Sith válna belőle.

Az alaktalan rongycsomó nem is hasonlított egyetlen értelmes lényre sem. Reszketett a félelemtől. Ám amikor meglátta Darth Vadert, akkor kocsonyává vált a rettegéstől.

- Ő az, Vader nagyúr – mondta a rohamosztagos hadnagy.

- Távozhatnak! – Vader kivárt pár pillanatot, amíg a katonái hallótávolságon kívülre kerülnek, biztos volt benne, hogy nem mer egyikőjük sem hallgatózni. A félelem, az, ami egyben tartja a galaxist.

- Hol van a Jedi? – meredt az alaktalan csomóra.

- Én nem... tudom. Csak annyit hallottam... hogy a Liannát emlegették valahol a Tion Fürtben – dadogta.

- A Lianna egy elég könnyedén elérhető, ráadásul a Birodalmi Haditengerészeti Akadémia is ott található. Miért bújna el itt egy ennyire nyílt helyen egy Jedi? Talán azért, mert nyílt! – gondolkodott Vader.

- Ó... Nagyuram! – szólította meg a koldus Vadert, ezzel kizökkentve a gondolatmenetéből. Ha kifizetné a járandóságomat az információért! – nyújtotta a koszos kezét a nagyúr felé. Vader keze előre lendült és villámgyorsan ökölbe szorította a kezét; a koldus gégéje hangos recsenéssel eltört, anélkül, hozzáért volna.

- Ez a jutalom az árulásodért – lépett a távolabb várakozó katonák felé Vader.

Néhány órával később egy Birodalmi-osztályú csillagromboló kilépett a hiperútból a Lianna rendszerben, ahol ez mindennapos dolognak számított. Ám sem az utasa, sem a céljai nem voltak éppen hétköznapiak.

Ha'lathin

STAR WARS

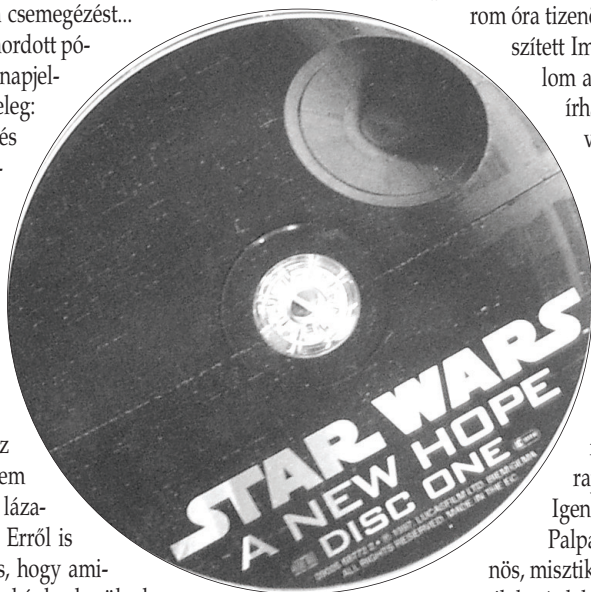

ÜROPERETT SOUND

avagy: elfogult csemegézés a Star Wars Saga epizódjainak zenei témáiból

Mint a cím is jelzi, nem rendelkezem elfogulatlan véleménnyel John Williams főművéről. A véleményeim erősen szubjektívek. A csillagok háborognak nevé gyógyíthatatlan elmeállapotban azóta leledzem, mióta 1979 őszén először tekintetem meg az Episode 4-et. A Lucas és Williams duó gondoskodott róla, hogy ez életre szóló legyen. Azt azért szeretném leszögezni, hogy ettől még rendelkezem a kritika képességével, és nem is minden tetszik a filmekben és a zenéjükben sem. Még most szólok, hogy az új epizódok zenei világát nem egyformán érintem, elsősorban az 1. és 3. Ep-nél. A Klónok támadása ugyan egy jó film, de a zenéje viszont nem hagyott bennem nyomot. Ügyszólván semmilyen.

No, akkor végre el is kezdem a csemegézést... a közepén. Van nekem egy agyonhordott pótlóm. Ezen a stilizált birodalmi napjelvény és a következő felirat díszleg: Birodalmi haditengerészet, tudás és becsület. Abban, hogy Birodalomrajongó vagyok, nagymértékben vétkes Williams. Ha meglátom a birodalmi felségelet, önkéntelenül az Imperial March-ot kezdem dúdolni. Ez az a dalam, amire csak is, és kizárólag egyetlen asszociatív kép Pavlovi reflexe létezik: a birodalmi flottilla méltóságteljes felvonulása. Ez az, amit hallva, minden tisztetem ellenére, a felkelés hőseire csupán lázadó söpredékként tudok gondolni. Erről is Williams tehet. A hatás olyan erős, hogy amikor írok, és csillagrombolók is a képhe kerülnek, azon rész írásakor is a Birodalmi masírozást zümmögöm. A legelső jó minőségű találkozásom eme kompozícióval Szentesen, az akkori Petőfi könyv-zenemű, mai Studium könyvesboltban történt, azaz, előtte az utcán. A kirakat elé kitett hangfalakból jött szembe a Birodalom. Rohantam be, és kértem a CD borítót. Ez még a 97-es örület előtt volt. De nem csak én akartam. A másik érdeklődő azonban csalódott lett, mikor kiderült, hogy nem kazetta szól. Akkoriban még nem volt ennyire elterjedt a cd technika. Így szereztem meg a John Williams Conducs The Star Wars trilogy, The Skywalker symphony című CD-t. Az Imperial March szólt róla a legtöbbet. Azt hiszem, hogy főcímmzene után ez a legismertebb zene ebben a galaxisban. Amikor idáig jutottam, eszembe jutott, és megfűleltem a 4. EP dupla albumán azt a különleges részt, melyben a filharmonikusok gyakorolják a főcímet. Jó párszor eljátszák, ahogy formálódik a dolog. A szünetekben Williams belevakkant a mikrofonjába, aztán kezdik előlről. A zenekari próbán készült felvétel igazán extra, azaz a 97-es CD-n. Mint manapság a DVD-ken az így készült. Élmeny végigülni, ahogy csiszolódik a nagy mű. A főcímmzenéről többet nem írok. Fölöslegesnek érzem. Kevés ennél is ismertebb filmzene van. A következő ilyen témám, az Ep4, side one-ról az Imperial attack. Közvetlenül a film eleje, a betűk el az

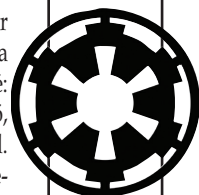

úrbe után. Sokáig ezt a témát csak foszlányosan ismertem. A moziban ugyebár nem ez volt az elsődleges. A kazetta korban volt egy rossz minőségű felvétel egy korabeli hangoskönyvszerűségről. Ez az izé, a film effektjeivel és zenéivel afféle rádiójáték-ként vázolta a sztorit. Azt a polimer kazettát addig hallgattam, míg már gyűrődött, beevődött, szétmenődött. Így aztán ma sincs meg. Főként az elejét hallgattam orrvérzésig. A betűket és az Imperial attackot. Persze akkor még fogalmam se volt róla, hogy ez a címe. Aztán eljött az 1997-es év, és megvettem az egészet CD-n. Haza vele és premier. Hát előadnám, hogy az Imperial attackot egymás után 3-szor hallgattam végig ott frissiben, miután előzőleg már odacsináltam a főcímtől. Közben meg hol rázott a hideg, hol szakad rólam a víz. És ha lehunytam a szemem, láttam! Akkoriban a tehenészetben dolgoztam. Munka közben ezt dúdoltam, a falra krétával a beteg tehenek fülszáma mellett (vagy helyett) azt írtam:

Imperial attack! A hihi-fifi tonyom, az embertelen három óra tizenöt perces ébresztő riadójelét a bekészített Imperial attackkal fújta meg. Gondolom a szomszédok nagy öröme. Mit is írhatnék még róla, annyira elfogult vagyok, hogy csak na! Talán azt, hogy lendülete, ereje, a hangszeres váltások hűen adják vissza az Acélszárny alakulat gárdistáinak elsőpró győzelmét a diplomatáknak álcázott lázadó kémekek felett! Lord Vader asszisztálásával. Ő is ott bujka a dallamokban, szinte látjuk félelmetes árnyalakját elszuhanni a szétlőtt folyosókon. Vajon egy Birodalomrajongó akarhat e ennél is többet...

Igen! Vissza! Még egyszer!... Palpatine's teachings, az EP3 egy különös, misztikus hangulatú témája. Számomra ez az egyik legérdekesebb favorit. Az új részek zenéivel eleinte nehezen barátkoztam, bár az EP1-ről a The droid invasion azonnal megfogott. Jónak érzem a köztársaság témát is, de hát én Birodalmas lennék. Ez azonban nyerő. A kísértés. Ezt érzem benne. A rejtőzködő Sith mester bölcs meséje, amivel behálózza ifjú és gyanútlan tanítványát. Vívódás, kétség és sötét sejtelmek. Látom Palpatine, alias Sidious kaján félmosolyát, ahogy a mesterére emlékezik, akit ő ölt meg. Williams itt is megfogja a lényegét. Egy sötét lehet, a tanmese árnya rávetül a hallgatóra. Ajánlom kipróbálásra fülhallgatón! Hiába a végén a jól ismert köztársaság téma, rögtön utána Grievous, a szeparatisták egyik főkoloposa következik. Ő egy tipikus háborús antihős. A tanmesének következményei vannak: Anakin-Vader azt gondolja: ha elárulja az öntelt Jedi-rendet és Palpatine-nek kedvez, az megmenti neki Padmé-t. A Padmé's ruminations az EP 3 legjobb vívódás zenei motívuma. Olyan, mint egy hideg folyó, amibe lassan belefulladász. A Jedi-templomban őrlődve átnéz a tereken a lány szállása felé, aki ekkor szintén rá gondol. Ott lopakodik a rettenetes dilemma, amely a vágy és a kétség tüzeiben leegyszerűsödik egyetlen kérdőjellel: Padmé vagy a Jedik? A végkifejlet szinte természetes. A kétkedő, megalázott ifjúban győz az indulat, befogadja a sötét oldalt. Megszületik Darth Vader. A régi STW-os fülnék ez a muzsika né-

szemmel szembe. A hihi-fifi tonyom, az embertelen három óra tizenöt perces ébresztő riadójelét a bekészített Imperial attackkal fújta meg. Gondolom a szomszédok nagy öröme. Mit is írhatnék még róla, annyira elfogult vagyok, hogy csak na! Talán azt, hogy lendülete, ereje, a hangszeres váltások hűen adják vissza az Acélszárny alakulat gárdistáinak elsőpró győzelmét a diplomatáknak álcázott lázadó kémekek felett! Lord Vader asszisztálásával. Ő is ott bujka a dallamokban, szinte látjuk félelmetes árnyalakját elszuhanni a szétlőtt folyosókon. Vajon egy Birodalomrajongó akarhat e ennél is többet...

mileg szokatlan, de meg tudja szokni. Williams, mint mindig, meszerien vezeti a hallgatót a 3. Richárdi elhatározás kataklizmája felé. Az albumon ehhez a részhez érve, vagy ideigörve, Anakint látom magam előtt, ketrebe zárt ragadozóként.

Az EP1-ről nem a Duel of the fates-t pörgettem a legtöbbet, bár kétségtelenül az egyik legfűlbevesztőbb új dallam. Az én favoritom azonban a The droid invasion/Approach of Darth Maul. A harci dobok miatt ez is egy masírozás téma. Szinte szuggesztív a békés Naboo elleni lehengerlő invázió képeit, a sok ezer működésbe lépő szeparatista droidot. A kedves olvasó most már bizonyos lehet benne, hogy bukok a menetelős témákra, nem is tagadom, elfogult vagyok. A metalban is a dinamizmust, a tempót díjazom, így aztán könnyű megszeretnem az ugyanilyen klasszikus zenéket. A harcias hangulatot, a második részben Darth Maul témája hűti le. Ő a STW universe legkiismeretlenebb legendája. A tanítvány rövid ideig van színen, keveset tudni róla, annál nagyobb a kultusza. Az utóélete pedig szüntelenül terebélyesedik a képregényekben és könyvekben. Ez a rész rövid, de annál bajlósabb... egy árny.

És most hunyja le a szemét a kedves olvasó, és képzelje el a félig kész Halálcsillagot, ahogy lustán köröz az Endor körül. Valahol van ott egy hely, amit egyetlen személynek tartanak fenn. Amikor ott ül, az egyetlen ülőalkalmatos-ságban, amit oda építettek, senki sem meri háborgatni. Még a jobb keze sem. Figyeli a csillagoktól szikrázó űrt, és medítál. Sötét tervein töpreng. Ő a Birodalom ura, a Császár. A trónterem, a maga dísztelen, technológiai ridegségével ideális helyszín a Sith meditációhoz. A kilátón át belopódzik az űr hidege, hogy egyesülve az uralkodó lelkéből sugárzóval zárja jeges burkba azt helyet. Szinte hallom, amikor Lord Vader mégis felkeresi egy fontos hírral, és belép a helyiségebe, ahogy több fokot hűlve ropog a páncélja. A vörösruhás testőrök jelenléte inkább csak jelképes, a hatalom szimbólumai. A lassú és hátborzongató kórust, vagy vonósokat, vagy izé, úgy az igazi meghallgatni, hogy az ember a csillagos eget bámulja. Szinte úgy érzi magát, mintha a harcállomás kilátójában nézelődne. Ajánlatos közben lassan körbe forogni, a Halálcsillag mozgását imitálendő. Az Emperor throne roomban megérint a sötét oldal...

Amikor begöngyölve rohanok valahová, nos akkor van rá esély, hogy egyszer csak az Asteroid fieldet kezdem el dúdolni. Az alapokat az eszelős hegedűk adják, erre rakódik rá a dob, meg a sátoőbbi. Amikor a zene nem kapkod, hanem nyúlik, akkor is ott vibrál benne a félelmetes lendület. Szinte láthatóvá válik a Millennium Falcon és az üldöző Tie-vadászok haláltánc az aszteroidamezőben. És ha egyszer elkezdted zümizni, már nem tudod többé levakarni magadról. Rohansz vagy biciklivel száguldozol valahová, közben a szemeid előtt kövek röpködnek. Vigyázni kell, mert a gyanútlan járókelők könnyen bolondnak nézhetnek... Hasonszórú, tehát ide kívánczik egy másik üldözéssel, bukdácsoló. A címe: Here they come! Ez egy kafa, szaggatottan dinamikus, dongó döngés, hárfával és egyebekkel. Ez a hárfá nekem a mélyúr, amiben a Harcállomás lebeg. Az EP4 egyik méltatlanul közismeretlen audióvirtuozitása. Arról szól, hogy a Millennium Falcon meglép a Halálcsillagról. Néhány Tie vadász üldözőbe veszi. A vadászok dühös darazsakként (Hajrá darazsak! - Kukori és Kotkoda) dön-

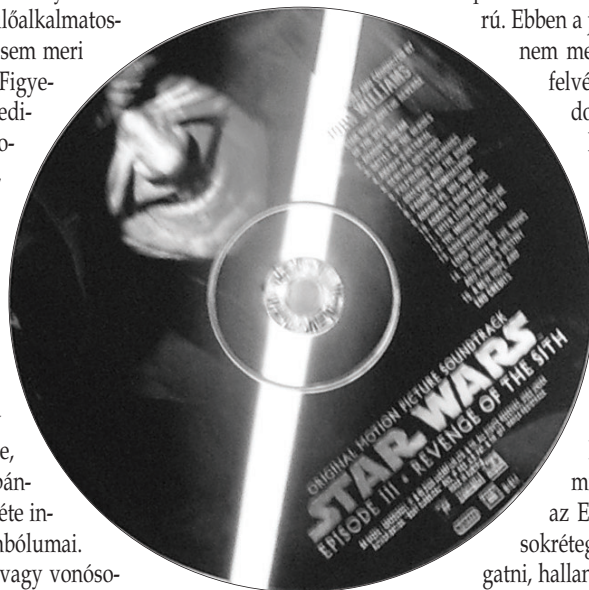
gik körül a hősök lapostetűhöz igen Han Sol(l)ó bárkáját. És csipik ahol érik! A zene éppen úgy berajzolja ezt a fülünkbe, mint az asteroid field. Sőt nekem az is benne van, ahogy a lapostetű viszsza-szacsíp! Sokáig úgy füttyöltem, hogy az asteroid... ról váltottam át erre. Meg vissza. Anno, a sétálósmagnó korban is, egymás után volt a két felvétel. Ez így a tökély. Egymás után az EP4 és 5 egy-egy dinamikus, üldözös zenéje. Katarzis!

Még ezek a filmek is lelassulnak olykor. Egy ilyen alkalom alatt szól a The hologram-binary sunset. Ennek sokáig csupán a második felét ismertem fel. Az első elveszik a filmben, ott amikor Leia hercegnő segítségért rimáncodik Obi wan Kenobihoz. Az ezután következő zenei rész ismét Williams zsenijét bizonyítja. Sokáig kazettán hallgattam. Ennek a változatnak az az érdekessége, hogy egy rádiós magnó külső mikrofonjával készült, a tv-ből. Ugyanis sokáig a német pro7 adóról felvett - szinkronos! - változatban volt csak meg az EP4. Ez a német szinkron mindig megrázó élmény volt, nem tudtam megszokni. Na ezt lejátszva rögzítettem egy össze-vissza egyveleg részeként. Ekkor már sok éve dúdoltam. Kamaszkorom egyik legjelentékenyebb zenei hatása volt ez, holtversenyben az Omega Csillagok útján-ával. Az EP4-ből számomra ez volt a 80-as években a főcímen kívül a legismertebb. Meg persze az Imperial March. Ez nem akciózene, lassú és szomorú.

Ebben a jelenetben Luke azon kesereg, hogy nem mehet főiskolára. Úgy is neveztem a felvételt: Luke szomorodik. Ahogy dúdoltam szomorúan, vagy vágyva valamire, a lehuny szemhéjaim mögött újra és újra lenyugodtak a Tatuuin ikernapjai. Örökös naplemente ez a szám...

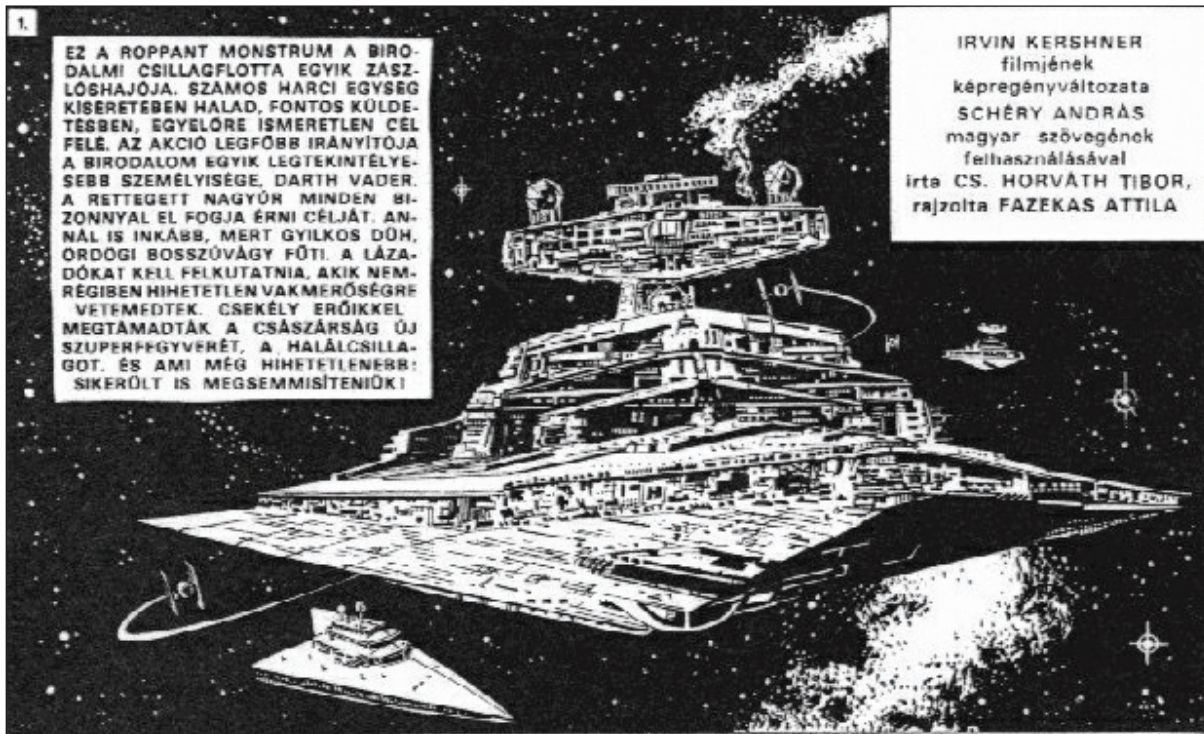
A Tydirium approach of Endor témája Williams egy újabb összetett és nem közismert műve. Az a komplexitás, ami a védjegye, itt is jelen van. Mesél, képeket ad a műértő fülelőnek. A felkelők egy lopott birodalmi csapatszallítón igazságon belógnak az Endor biztonsági övezetében. A zene sokrétegeit meg sem próbálom bontogatni, hallani kell. Ahogy a csapatszallító közeledik a flottához, és egyre jobban eltöprel a zászlóshajó előtt. Az akkordok között mindez ott lebeg. Tapintható a feszültség: jó a kód, vagy nem jó a kód? És Luke érzése, hogy ha buknak, akkor miatta buknak, mert azon a hajón ott dekkol Vader. Közben a Tydirium immár csupán egy porszem, az Executor előtt. Nem tudom milyen hangszer, adja azokat a hangokat, trombita, vagy kürt, de nagyon ott van. És persze Vader nagyúr, a Birodalmi pillanatban. Aztán a meglepi: szabad az út! Mindig nagyon élvezem és mozizok, miközben hallgatom.

Amikor a kommandó szerencsésen leérkezik, sok minden történik. Ezt most szeretném átugorni, mert bár Williams mind elmu-zsikálja, nekünk nincs rá helyünk. Inkább egy olyan részről írogatnék, melynek a címe: Luke and Leia. Ez is egy „lassú” zene. A jelenetben Luke megvallja Leianak 1980 szenzációját, miszerint Vader az apja. Aztán felvilágosítja a kiakadt hercegnőt, hogy ő meg a testvére. Luke-ot kétség mardossa és érzi, hogy beszélnie kell Vader fejével. (Ez tipikus Jedi virtus) Leia kétli, hogy ez jó ötlet lenne. Kettejük közt ott vibrál az erő, az apjuk öröksége. A téma lágy, mint a legfinomabb iszap. A hallgató beleragad, nem tud tőle szabadulni. Örül, hogy a testvérek egymásra találtak, szomorú, hogy el kell válniuk. Zeneileg és hangulatilag, a „Luke szomorodik” párja ez a darab. Az egyik a Klasszis trió elején, a másik a

A BIRODALOM VISSZAVÁG '82 KRITIKA

1. EZ A ROPPANT MONSTRUM A BIRODALMI CSILLAGFLOTTA EGYIK ZASZLÓSHAJÓJA. SZÁMOS HARCIS EGYSEG KISERETÉBEN HALAD, FONTOS KÜLDÉTESEBEN, EGYELŐRE ISMERETLEN CÉL FELÉ. AZ AKCIÓN LEGFŐBB IRÁNYÍTÓJA A BIRODALOM EGYIK LEGTEKINTÉLYESEBB SZEMÉLYISÉGE, DARTH VADER. A RETTEGETT NAGYON MINDEN BIZONNYAL EL FOGJA ÉRNI CÉLJÁT. ANNÁL IS INKÁBB, MERT GYLKOS DÖH, ORDOGI BOSSZÚVÁGY FÜTI. A LAZADÓKAT KELL FELKUTATNIA, AKIK NEMRÉGI BÉBEN HIHETETLEN VAKMERŐSÉGRE VETEMFÖDTEK. CSEKÉLY ERŐKKEL MEGTÁMADTÁK A CSÁSZÁRSÁG ÚJ SZUPERPFEGYVERÉT, A HALÁLCSILLAGOT. ÉS AMI MEG HIHETLENEBBI: SIKERÜLT IS MEGSEMISÍTENIÜKI

IRVIN KERSNER
filmjének
képregényváltozata
SCHÉRY ANDRÁS
magyar szövegének
felhasználásával
írta CS. HORVÁTH TIBOR,
rajzolta FAZEKAS ATTILA

Ezt a cikket nem idén decemberben írtam, hanem a kilencvenes évek második felében, a NeOlógiába. Ennek a története úgy kezdődött, hogy egy rakás bocira vigyázva magamat szórakoztattam a képregény elemzésével. Később egy újságrakásból megszerzett, gyűrt példányba lapokat ragasztgattam, és azokra írtam le az első verziót. Ebből született később ez a kritika. Internetes hírek szerint Fazekas Attila - leróva régi tartozását - megrajzolja a Jedi visszatér-t is.

Hideg, nedves december. Odakint csöpög az eső, én pedig rosszkedvűen ücsörgök az asztalomnál, gondolatok nélkül, némi képp unatkozva. Váratlan ötlettől vezérelve a képregényeim közül előhalaszom gyermekkorom egyik legnagyobb hatású filmjének megrajzosított változatát. Emlékszem arra az 1982-es délutánra, amikor az iskolából hazafelé menet először pillantottam meg a füzetet a sarki újságárusnál. Sosem fogom elfelejteni a meglepetést és az izgalmat, a kívánságot, hogy mihamarabb elolvashassam. És azon a délutánon, amikor a kezembe vettem, és olvasni kezdtem, csodálatosnak és tökéletesnek éreztem. És borzasztóan vártam azt a pillanatot, midőn a nézőtér elsőtétül, és feltűnik a Century Fox logója, hogy kezdetét vegye a csillagok újabb háborúja, a Birodalom visszavág. Amikor kedves barátommal és osztálytársammal együtt ismét megpillantottam a Star Wars feliratot a vásznon, elkezdődött az istenített film folytatása. A hétköznapi szürke egymásutánjai ünnepnapokká váltak, ahogy minden áldott nap, amíg csak adták városunkban a filmet, megnéztem. A feszült erőlködés, hogy a filmben feltűnő fantasztikus látványosságokból minél több részletet memorizáljak, hiszen akkoriban még nem volt elterjedve a videó. A füzetről a véleményem fokozatosan romlott meg az idő előrehaladtával. Az egyre több beszerezett képanyag és informá-

ció a Kozmosz Fantasztikus Könyvek sorozatban megjelent könyvalak elolvasása formálta bennem a kor hangulatával azt a B.V. rajongói szemléletet, amelynek új fényében a képregényfüzet egyre inkább bosszantóan elnagyoltta, hiányossá, végül nevetségessé vált. Jellemző, hogy mire a Pajtás című újságban Somhegyi Béla elvált a tollára tűzte egy kis cikkben a filmet (Tyyüüü Baing!) hatalmas elmarasztaló levéláradatot okozva ezzel, én némi bosszankodás után csak mosolyogtam. Megvettem és kinevettem ezt az embert, és nagy élvezettel olvastam a dühös olvasói leveleket. Térjünk vissza a füzethez, amelynek rajzait egy Fazekas Attila nevű egyén követte el. Valamennyire ismerem F.A. képregényeit. Jó rajzoló, ezt bizonyította számtalan képregényben, a Füles című újság lapjain. Azonban a B.V. esetében olyasmit enged meg magának, ami semmilyen adaptációs formában nem megengedett. Kétségtelen, hogy egy történet, ha rajzos formában jelenik meg, át-ésik bizonyos tömörítésen. Egy filmet pedig pláne nem lehet jelenetként megrajzolni. Amit azonban F.A. csinál, megbocsát-hatatlan, mert átkölt, megmásít, kihagy fontos részeket, melynek következtében egy teljesen más B.V.-t kapunk, mint amit Lucas és Kersner megálmodott. Így ez a B.V. a nulladik oldaltól kezdve, mindössze tizenöt lapon meséli el a filmet.

Ahogy kinyitom a kis füzetet, mindjárt az első képen egy birodalmi csillagromboló (Imperial Star Destroyer) látható, amit a szövegíró (Schéry András) minden alap nélkül kinevez zászlóshajónak, mellette lekicsinyítve egy, a valódi zászlóshajóhoz hasonló forma látszik. A felderítőszondák kibocsátását nagyvonalúan elhagyja, pedig ezzel kezdődik a film, helyette Han Solo és Luke Skywalker beszélget egy eseménytelen felderítés végén. Ez azért különösen csodálatos, mert Han egy hősiklót (Snow speeder) vezet, melyek ekkor még pedig nem menetkészek. Ezután Luke-ot megtámadja egy szörös elefánt. Ő lenne a Vampa jéglény. A 7-es és 8-as képkockán egy hangár ötletdús ábrázolásában gyönyörködhetünk.

A KÖVETKEZŐ PERCBEN KIDERÜL, HOGY A TANTAUN NEM OK NÉLKÜL NYVUSZITETT, DOBALTA MAGAT...

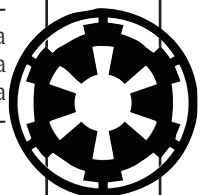
Chewbacca a kép sarkában ácsorog, ahelyett, hogy hegesztené, Han csatlakozik hozzá, ahelyett, hogy Rieekan tábornokhoz menne jelenteni: „*Né morogj már te molycsemeg! Mindjárt rájövök, mi a hiba.*” Csak így egyszerűen! A tizenkettes kocka megint súlyos, bár Leia Organa hercegnő várakozáson felül stimmel. De a két robottal probléma van, ahogy egymás mellett állnak. Tudomásom szerint az Artu egység egy méteres magasságú, míg Thripio ember nagyságú. ezek után felmerül a kérdés: Hogyan lehetséges, hogy Artu ezen a képen Thripio válláig ér? Talán egy jégbuckára mászott fel szegény Artu egység, hogy ő is benne legyen a csoportképben. Ráadásul ennek csak Han kintrekedése után kellene következnie. Nem, itt szó sincs ilyesmiről! A kettes oldal azzal kezdődik, hogy elmagyarázzák nekünk, kik is voltak a Jedi lovagok. A 13-16-os képig fel és eltűnik Obi Van Kenobi. A Vampa jéglény barlangja teljesen kimarad, majd Han egy csoport taun-taunt lovagló felkelő élén megtalálja Luke-ot. Szó sincs arról, hogy kint rekednének, a bakta folyadék meg talán túl ragacsos volt a rajzolónak, de hogy a Tuvanbi orvosbot miért nem volt szimpatikus (!) Ugyanis ebben a B.V.-ben egyáltalán nem szerepel. A füzet szerint Luke egy órával később már a betegszobában lábadozik. A 18-as kép jobb sarkában Han tipikus F.A. figura, a rajzoló bármelyik úrsztorijában felbukhatnak a beveláló kapitány. A 19-es képen egy pillanatra reális a cselekmény, noha az irányítóközpont inkább egy '80-as évekbeli taktikai csapásmérő vezérlőjéhez hasonlít. Ezután a megnyesett szárnyú fantázia erőltet repülési kísérletének lehetünk ámuló tanúi. A 20-21-22-es rajzoknak semmi alapja. A robotszonda nem holmi rakéta, és nem hősiklók pusztítják el, hanem Han és Csubi. Ezt követően a fantázia keveredik az eredeti sztorival. A robotszonda előbb illendően jelentést tesz, csak aztán pusztul el. A 25-ös kép után Ozzel admirális kínos halála következne, ehelyett egy fantáziagrafika F.A. utánzatában gyönyörködhetünk. És máris jönnek a lépegetők (AT-AT). Hiányzik az a rész, midőn Han és Csubi sikertelenül próbálkozik a hajtóművek beindításával, és a füzet szerint ekkor nem jut ki semmiféle első transzport. Még el sem kezdődött a harc, máris megállapítják, hogy sugárvetőkkel semmire sem mennek, erre a hősiklók zseniális vezére így: „*majd szigonyágyúkkal a lábukra célozzatok.*” Hogy ezt mégsem teszik, arra talán az a magyarázat, hogy a hősiklónak nincs is szigonyágyú, ezeken a rajzokon legalábbis. A 28-as képen annak vagyunk szemtanúi, hogy három felkelő miként statuál példát az öngyilkosság egyik látványos formájából. Mi másnak lehetne nevezni azt, hogy ezek a derék katonák taun-taun háton ülve ugrálnak a lépegetők előtt, lézerpisztolyokból lődözve, holott meg lett állapítva - s ez megfelel a tényeknek -, hogy a sugárvetők - főleg, ha kézifegyverek - nem érnek semmit. A csata következő jeleneteihez már nincsenek odarajzolva a hősök. A lépegetők biztos eltaposták őket, „*s fejüket babér koronázza a feledésben.*” A felkelők realista helyzetértékelése után érthetetlen, miért lődöznek hiába a lépegetőkre, ha leszögezték, hogy a szigonyágyú nagyobb sikert ígér!

Ettől függetlenül az egyik pilótának „pompás” ötlete támad: vonatokkéll próbálkozik, és sikerül is felbuktatnia az egyik monstrumot! A birodalmiak behatolása a lázadók bázisára, Leia hercegnőnek a Millenium Falcon (Ezeréves Sólyom) fedélzetére kerülése. Ezek megintcsak olyan jelenetek, melyek drasztikusan le vannak rövidítve, és át vannak költve. A filmmel ellentétben Darth

Vader nagyúr nem jelenik meg a csata helyszínén. Luke búcsút int egy bajtársának (Wedge Antilles) aki egy második világháborús oldaltáras Sten géppisztolyt szorongat. Mivel lehetőségeim meglehetősen behatároltak, így sajnos nem tehetem meg - ami pedig szívem szerint való volna, hogy kockáról-kockára kielemezzem ezt a megdöbbentő B.V. változatot. Így azonban terjedelmi okokból már csak egy pár képkockát elemzek, bízva benne, hogy a kedves Olvasó maga is tovább vizsgálhatja az újságban ezt a különleges alkotást. Felhívnam például a figyelmet az 53-as képen látható vízi szörnyre. csodálatosan illik ebbe a B.V.-ba. Az 57-es képen Luke Skywalker beállítása engem egy kommandós feszült testhelyzetre emlékeztet. Luke meglepődve mered Yodára, és bőszen szorongatja a géppisztolyát... Vagyis inkább a lézervetőjét. A 68-as képen az űrhüllő szájából kirepülő Falcon két, a parti őrség járőrhajójának látszó csillagrombolónak kinevezett sziluettt várja. A 85-ös képet ajánlom mindazok figyelmébe, akik szeretnék tudni, hogyan néz ki a zászlóshajó (Super Star Desrtoyer) alja... valahogy így. 89-90-es kép. A Millenium Falcon fénysebességgel távozik a zászlóshajó alól (!) A 119-es képen a karbonitba fagyasztott Solo kapitány egy tintapacával jelölt csiga segítségével húzzák fel. A 127-es kockán jelentik a nagyúrnak Skywalker megérkezését. Ez a jelenet eredetileg a fagyasztókamrában történik. Itt valamiféle irányítóhelyiségben. A háttérben és a szolgálatteljesítőkön van némi Birodalom beütés, de végülis F.A. kerekedik felül. Tudom ajánlani a 134-es kockát. Hisztérikus szenzáció! itt ugyanis miután megkapta Han Solo és távozott, lelövik Boba Fettet! (Jabba egyik fejevadászt.) Nem akárci a gyilkosa, Lando titkára. A 138-139-es képek „súlyos” összecsapásai után a 141-es képen a „vad” tűzharc most éppen megtorpant. A főszereplők menekülnek, és az ennek a B.V.-nak a speciális, mindenhol bevethető hős katonái pedig várnak, hogy mire(!?) A 159-es rajznak van ugyan némi köze a filmhez, de mint azt tudjuk nem volt ilyen könnyed és egyszerű ez a jelenet. Hiányzik az újbóli sikertelen hiperugrási kísérlet, és az ezt követő dühöd, kétségbeesett üldözési jelenet, Vader nagyúr, Chewbacca kapkodó, türelmetlen szerelése és Artu közbelépése. „*A fene bánja! Kapcsolj fénysebességre Csubi!*” A 163-as kép is iskolapélda, mivel kimaradt az egész üldözés, Luke a „rehabilitációs operátor”-ban nyeri vissza eszméletét (!) Lando tuvanbi álarcával a nyakában (!) figyelmeztet Luke új kezének működését. A 167-es képen Leia hercegnő pedig elárulja, hogy a felkelők új, titkos bázisa a Tatuinon van! Eszerint lehet, hogy Jabba, aki ott nagyhatalmú úr a lázadókhoz csatlakozott? Ekkor már csak egy kérdésem van: Akkor ki, és hova vitte el Han Solo karbonitba fagyasztott testét?...

Túri András

JÁTÉKOK A STAR WARS VILÁGÁBAN

A Star Wars szerepjáték

A játékot a West End Games alkotta, s ennek második, javított kiadása került '94-ben magyar nyelven is hozzáférhetővé a Valhalla Páholy jóvoltából.

Az alapkönyv szerkezetileg hasonló sok más szerepjátékhoz. Három nagyobb részre osztható, melyből az első némi bevezetés és magyarázás, hogy tulajdonképpen mi is az a szerepjáték. Ez a rész szépen, érthetően magyarázza el a laikusnak, hogy mivel is van dolga, mit tart a kezében. A második részt nyolc nagy fejezetre osztották, melyben a karakteralkotástól a játékvezetés fortélyain keresztül megtalálhatjuk a Csillagok Háborúja világának leírását, és minden olyan információt, melyre szüksége van egy kezdő(!) játékosnak. A harmadik részben pedig a könyvben fellelhető táblázatokat gyűjtötték egybe, valamint néhány szabadon alakítható karakterminta (és nem kaszt!) van még itt.

Az első fejezetben a karakteralkotásról esik szó. Mi tagadás, szerintem egyből a mélyvízbe dobták az úszni nem tudót. A karaktereknek hat úgynevezett főjellemzőjük van, melyekre felépíthetik a jártasságaikat.

A második fejezetben a játéktechnikai alapfogalmakról esik szó. Itt megtudhatjuk, hogy a játék csak hatoldalú kockákat használ, hogy mik azok a dobáskódok, és hogy kell azokat kezelni, hogy mi az a dzsóker kocka, no és persze, hogy mikor történhetnek balesetek, és hogy egyáltalán, mikor kell dobnunk. Szó esik még az Erő pontok mibenlétéről, és használatáról, valamint megtudhatjuk, hogy miképpen fejlődhet a karakterünk. Itt találhatjuk meg a harci szabályokat, a cselekedetek mikéntjét, valamint a léptékeket.

A harmadik fejezet a kalandmestereknek szól, akik innen megtudhatják, hogyan vezessenek le egy modult (és hogy egyáltalán mi az), valamint azok kidolgozásához is kap segítséget és ötleteket.

A negyedik fejezetben bővebben kitérnek a karakterek főjellemzőit és jártasságait, valamint azok kapcsolatát.

Az ötödik fejezetben a mozgásé a főszerep. Itt tudhatjuk meg, hogy milyen járművel és hogyan mozoghatunk.

A hatodik fejezetben az űrutazásról és az űrhajókról olvashatunk.

A hetedik fejezetet a készítő a Csillagok Háborújának világának szentelték.

A nyolcadik, és egyben utolsó fejezetben megtudhatjuk, miféle felszereléshez juthatunk, mit vehetünk meg magunknak.

Mindent egybevetve szerintem a játék igazán jóra sikerült, és a játék közben csak úgy peregnék az események (persze ha jó a kalandmester, és a játékosok sem kötnek mindenbe bele). Fantasztikus délutánokat, estéket szerezhetünk magunknak, főleg, ha szeretjük, vagy netán rajongunk a Star Wars-ért. Gyors, egyértelmű kockadobások, egyszerű szabályok adják meg a játék gyorsaságát. Ha pedig a kalandmester egy kicsit jobban utánanézik egy-két dolognak, és olvassa a kiegészítő anyagokat, akkor a játék igazán színessé és élethűvé tehető.

Egyszóval, ha szereted a szerepjátékokat, és még nem próbáltad ki a Star Wars RPG-t, ajánlom figyelmedbe!

Az újabb SW filmek világából is készült szerepjáték, a D&D D20-as rendszerére felépítve. Itt az Erő használata azzal jár, hogy fáradnak tőle a karakterek, és általánosságban véve a 20 oldalú kockát használja, másféle dobókockát csak a sebészekhez használ. Játékélményem talán jobb, mint a régi, persze ebben a csapatnak is része van.

Jimmy Cartwright & WhiteRaven

Mikroszámítógépes Star Wars játékok

Először Commodore VC=20-on láttam egy olyan játékot, amelynek némi köze volt a Csillagok Háborújához, ez pedig a TIE-töltő nevet viselte, és az volt a cél, hogy a TIE-vadászokat ábrázoló tervezett karaktereinket a képernyő alján sorba rakjuk. A program BASIC nyelvű volt, és jót szórakoztunk vele (1985-ben!)

A későbbiekben C=64-en is láttam egy játékot, a neve talán Star Wars volt, de ebben ne vagyok biztos. A grafika vektoros volt, mai szemmel nézve igen primitív, de mi (azaz én és a haverok) a játék megjelenésekor teljesen el voltunk tőle ájulva, hogy milyen szuper. És valóban nagyon jót lehetett ezzel a programmal is játszani, ekkor még nem kényeztették el a játékosokat multimédiás csodákkal...

Kapitány

PC-s Star Wars játékok

Az első játék, amely PC-re megjelent, az az X-WING volt (legjobb tudomásom szerint), majd kiadtak egy kiegészített verziót XB-WING vagy X-WING 2. Ezekben a Felkelők oldalán szállhattunk űrhajóba, illetve harcba a Birodalommal. Ezeket a TIE-FIGHTER követte, melyben a Birodalom oldalán kellett küldetéseket teljesítenünk a Felkelők rovására. Ezután megjelent az X-WING VS. TIE FIGHTER, valamint közben a REBEL ASSAULT I és II. Később egy Doom klón-szerű game aratott nagy sikert. Ez a DARK FORCES címet viselte. Ezután jött a 3DFX-es videokártyákat is kihasználó JEDI KNIGHT, mely állítólag a Dark Forces folytatása. A tovább nem követtem igazán nyomon a játékok megjelenését a témában, de tény, hogy Dark Forces óta sok SW-játék jelent meg meg. Az FPS és RPG elemekkel átszőtt játékok után jelent meg RTS (Star Wars Galactic Battlegrounds), és legújabbban az MMO kategóriás is (Star Wars Galaxies: Jump to Light Speed).

Jimmy Cartwright

Jégbolygón, lézerpisztolyokkal

Az a nagy helyzetkép van, hogy ide egy könyvismeretöt óhajtottam volna írni. Am sajna, James Luceno: Sötét nagyúr c. művének olvasásával sehogyan sem állok. Tehát erről lemondtam. Viszont evett az avas, hogy a témánkban még írni kéne valamit. Így aztán, amikor eszembe jutott ez a régi cikkszerűség, kaptam rá. Átnéztem, kiakadtam, és a kocka el volt vetve.

Anno, az 1979-es premierje után, a 4. Ep-t agyonhallgatták az akkori ifjúsági lapokban. A Filmszem és a szakajtó megemlékezett róla, mint általában az aktuális filmekről. A legnagyobbat az egy évvel a premier előtti, több oldalas Rakéta-regényűjság cikk szövege. Ezt akkoriban senki sem múlta fölül, még az Alfában Kuczka Péter sem. A Birodalom visszahajnt bemutatója körül a sajtó még visszafogottabb volt. Itt-ott lehetett csak találni információmorzsákat róla. Még a Rakéta is hallgatott, legalábbis én még nem találtam semmit a régi számokban, amik nekem megvannak. A legolvasottabb ifjúsági lap a „Pajtás” volt, a Magyar Úttörőszövetség hivatalos hetilapja. Ebben a magyarhoni bemutatás körül, egy bizonyos Somhegyi Béla nevezetű íróka megemlékezett a folytatásról, egy inciri-pinciri cikkekében. A hangnem miatt a Pajtás eléggé keményen reagáltak, amiből cikksorozat, „vita” lett. Bár kedvem az lenne, most mégsem ezzel foglalkozom, csupán jeleztem, hogy a „Pajtás” kincsébánya e témában. Egy másik szöveget következzen, melyet Z.J. követett el, egy évvel a premier előtt, a „Pajtás” téli magazinjában. Valami ilyesmire volt a címe: Hólabda... ..aszem. Ennek az értekezésnek volt a címe, ami az enyémnek is: „Jégbolygón lézerpisztolyokkal.” Az első, vastag betűs mondat: „Jön Gnom Yoda, a nagyfülű, rémisztő robot!” A folytatás hasonló. A kedven-cem, amikor taglalja, hogy a csillagok háborúja a jó, vagyis az erőbolygó (!) küzdelme a rossz, a Birodalom ellen. És, hogy ez volt az első két rész, most itt van a folytatás, a 3-4. rész! Ezután a szereplőgárdára is veszteget nyomdafestéket. Például szerinte Yoda a Muppet show mellékszereplője. A másik érdekesség egy szikár jellemzés, amit Lord Vaderről ad: „A Birodalom katonai parancsnoka, minden hájjal megkent gonosztevő.” Lord Vaderre nézve ez a meghatározás azt hiszem hízog. A vége felé a filmzenére is kitér. Azt írja, hogy a film sikeréhez a zene is jelentősen hozzájárult. Ebben teljesen igaza van. És most következik a hűha, idézném: „A csillagok háborúja sikeréhez jelentősen hozzájárult a nagyszerűen megkomponált zene, a Meco együttes előadásában...”

Most már csak az a kérdés, hogyan muzsikál a folytatás... ??? Na az ilyen gyöngyszemekből látszik, hogy mennyi sületlenséggel traktálta a kor információhiányos helyzetében a sajtó az érdeklődőt. Emlékszem, én is vagy háromszor elolvastam a cikket, amikor Édesanyám megvásárolta nekem ezt az „ojságot”. Lévéen nulla infóm a Birodalomról, úgy szívtam magamba, mint szivacs a vizet. Most, az újraolvasáskor elgondolkodtam azon: miért írja azt ZJ, hogy a Birodalom a sorozat 3-4. része? Van egy lehetséges magyarázat, mely szerint akkoriban ezek a filmek két celluloid tekercsen voltak, és vetítéskor még esetleg szünet is volt a két orsó között! Mintha emlékeznék ilyesmire. A korabeli Mokép szórólapon is 1-2 rész van.

A másik jajja, a Meco együttes, mint a filmzene előadója. Akkoriban a bakelittele piacot egy hazai gyár és a jugoszláv utánnyomások uralták. A kazettás magnó szinte luxuscikknek számított. CD, DVD nem létezett. A VHS gyerekcipőben járt, és élethálharcát vívta a képlemezzel, ami hasonló formátumú volt, mint a bakelit. De John Williams neve azért olvasható volt, a filmismertetőben. A Meco egyébként valóban játszotta a Star Wars-t. Megdiszkoztva. Azon is érdemes eltöprengeni, hogy honnan az újjából szopta ZJ aztat, miszerint: Yoda gnóm és robot. Az igazság az, hogy először egy szimpla tudatlanság alapú, „írjunk ide valamit”-nek gondoltam. Persze lehet, hogy szándékos volt a rosszindulat, hiszen Yoda még nagyobb Jedi varázsló, mint Ben Kenobi. Az ilyesmit pedig a materializmus tudományos kipróbálása közben nem nagyon kedvelik. Aztán arra tippeltem inkább, hogy egy félig meddig tudatos, szabad asszociáció láncsal van dolgunk. A Pajtásban ugyanis a Francia Pif című gyermekmagazinnal rendszeresen jelentek meg képregények. Ezekben Pif és Hercules ellensége általában egy Krapulax nevű, kissé elmebeteg, hatalommániás figura volt. Neki volt egy kétbalkezes segítője, akit apró termete miatt csak Gnómnak hívtak. Na órá asszociált szerintem ZJ. A robotügy ennél azért rejtélyesebb. 1980-ban még nem létezett a mostani digitális technika. Yoda egy báb volt, amit kézzel mozgattak. Vagy mégis látott egy részletet (előzetest) a filmből és a korántsem tökéletes mozgás okán gondolta ezt, vagy valamit alaposan félreértett a külföldi sajtószemléje alatt. Ezeket átgondolva megpróbálnám rekonstruálni a cikk megírásának körülményeit. ZJ, ellentétben a pajtásokkal, hozzájuthatott a külhoni filmismertetőkhöz és képes beszámolókhöz. Magát a cikk tárgyát nem látta, max egy trailert. Ezen böngészés után nekiállt megírni a művét, igyekezve rövidnek lenni, lévén kapitalista kultúrszemétről van szó. Közben a Meco diszkófeldolgozását hallgatta. Nem hiszem, hogy sokat bíbelődött az egészsel. Némi életrajzszerűség a főbb szereplőkről, meg a Battle of Hoth favorizálása után, a kiválasztott, szigorúan fekete-fehér képekkel mehetett is a nyomdába. Van még egy érdekessége ennek az irománynak. A cikk olvasásakor legalább 5, vagy 6 alkalommal láttam már az EP 4-et. Ezért aztán azonnal régi ismerősként üdvözöltem az egyik képen Tripiót! Ám a hozzá rendelt szöveg alaposan megkavart. Egy darabig azt gondoltam, hogy lemaradt egy kép. Aztán meg azt, hogy elírás. Hogy most mit gondolok, annak közlésétől eltekintek. A képet és a szöveget közreadjuk, hogy mindenki egyénileg kialakíthassa a véleményét:

FILMZENÉBŐL ARANYLEMEZ

A Birodalom visszautt történetéből sem hiányzik az izgalom, a technikai csodaként is elkönnyvelhető harc, az elmaradhatatlan szerelem, a száguldó csodamasinák, s ami mindennek az alapját adja: a meglepő, újszerű mese. A helyszín viszont megváltozott, jobban mondva hidegebb lett, ugyanis a történet jelentős része egy jégbolygón játszódik.

A Csillagok háborújának sikeréhez jelentősen hozzájárult a nagyszerűen megkomponált zene, a Meco együttes előadásában. Az ebből készült nagylemez aranylemez lett. Most már csak az a kérdés: hogyan „muzsikál” a folytatás, amelyet az itthoni nézők is hamarosan láthatnak... **47**

Z. J.

**Jön Gnom Yoda,
a nagy fülű, rémisztő robot!
Chewbaccának, az óriásmajomnak
nehéz feladata támad.
R2D2 is új kalandba keveredik,
mert FOLYTATÓDIK A FILM:
A CSILLAGOK HÁBORÚJA**

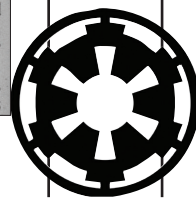
Az utóbbi évek egyik legizgalmasabb, fantasztikus filmje a hazai mozikban is vetített Star Wars, azaz a Csillagok háborúja volt. A fantasztikumokban bővelkedő, emberi tulajdonsággal felruházott, s a fantáziát öltöztető „szereplőkben” pompázó sci-fi hősök most visszatérnek, hogy elmeséjék a csillagok hárcának további részleteit.

A BIRODALOM VISSZAÜT

A film rendezője, a méltán világhírű Georg Lucas, felbuzdulva a sikerre, no és persze ennek nyomán a kasszasikerre, elhatározta: filmre viszi a látványos történet folytatását. Lucas remek érzékeléscséri, hogy félig-meddig nyitva hagyta az első történet végét, utalva arra, hogy a jó és rossz harcra még a csillagrendszerben is örök érvényű.

Az elhatározást tett követte. Rövid fél

**A minden hájjal
megkent gonosztevő,
Lord Darth Vader
talpig pánclásban
jelenik meg a
nézők előtt**

Túri András

STAR WARS STATISZTIKA

Csillagok háborúja

Megyei premier: 1979. augusztus 16, Szeged „Vörös csillag” mozi de. 10 óra, du. 16 és 18:30 óra. Szegeden 22 napon át játszották.

Hódmezővásárhelyen 1979. szeptember 6., du. 15:30 „Béke” mozi, majd 17:30 és 21 óra.

1979 szeptember 13-ától október 10-ig nincs nyoma, hogy valahol adták volna, talán valami kisebb településen lehetett.

Makón 1979. október 11-én a „Vörös csillag” mozi adta du 17:45 órakor.

Szentesen 1979. október 18-án „Szabadság” mozi du. 16 órakor premier.

Csongrádon 1979 október 22-én a „Szabadság” mozi du 15:30-kor mutatja be.

Birodalom Visszavág

Megyei premier: 1982. január 21. Szeged, „Vörös csillag” mozi, de 10 óra. Majd du. 15:30, 17:30 és 19:45 órakor. 14 napon át adják.

1982. február 4-től 17-éig nincs adat.

Hódmezővásárhely 1982. február 18. „Béke” mozi, du 15:30, 17:45 és 20 óra.

Makó: nincs adat.

Szentes: 1982. február 25. „Szabadság” mozi, du 16, 18 és 20 óra. Premier.

Csongrád 1982. március 2. „Szabadság” mozi, du 15:30, 17:30 és 19:45 óra.

A Jedi visszatér

Megyei premier: 1984. szeptember 13. Szeged, „Vörös csillag” mozi, de 10 óra. Délután 16, 17:30 és 19:30 óra. 14 napon át.

Hódmezővásárhely 1984. szeptember 27. „Béke” mozi, du 15:30 óra.

Makó 1984. október 4. „Vörös csillag” mozi, du 17:30 órakor.

Szentes 1984. október 11. „Szabadság” mozi, du. 16 óra, 18 óra, és 20 órakor.

Csongrád 1984. október 16. „Szabadság” mozi, du 15:30, 17:30 és 19:45 óra.

További vetítések Szentesen. Az adatok hiányosak:

1982. július 12-14. este 22 óra, Star Wars

1982. július 26-28. este 22 óra, Empire

1983. december 5-7. du 16 óra, Empire

1984. április 30 - május 2. du. 16 óra, Star Wars

1984. augusztus 20-22. du. 16 óra, Star Wars

1984. augusztus 27-29. du 16 óra, Empire

1985. augusztus 9-21. de 10 óra, du 16:30 óra, Star Wars, Az Ifjúsági Házban.

1985. szeptemberétől 1988 márciusáig nincs adat.

1988. március 17-20. du 16 óra, 20.-án még 18 és 20 óra, Jedi

A '90-es években eltűnt a mozik műsoráról.

Kezdetben minden megye csak egy kópiával rendelkezett, később, amikor a kisebb helyeken lefutott a film, átirányították a nagyobb lélekszámú településekre az ottani kópiákat. A nagy filmek joga általában 10 év volt. A vetítési jog lejárt előtt még bizonyosan adták a trilógiát - emlékszem rá -, de pont ezt a kort nem tudtam dokumentálni, bár lehet, hogy csak nem jó helyen kutakodtam, vagy nem elég alaposan. Sajnos részleteket nem tudtam meg, például azért, mert egyszerűen képtelen voltam egy információforrást elérni. Végül úgy döntöttem, hogy eredeti szándékkal ellentétben inkább a szubjektívumokra helyezem a hangsúlyt, mint az objektívumokra.

A megyében akkoriban belső terjesztésű „Moziüzemi Híradó” című propagandakiadványból a következő adatokat sikerült megszerznem:

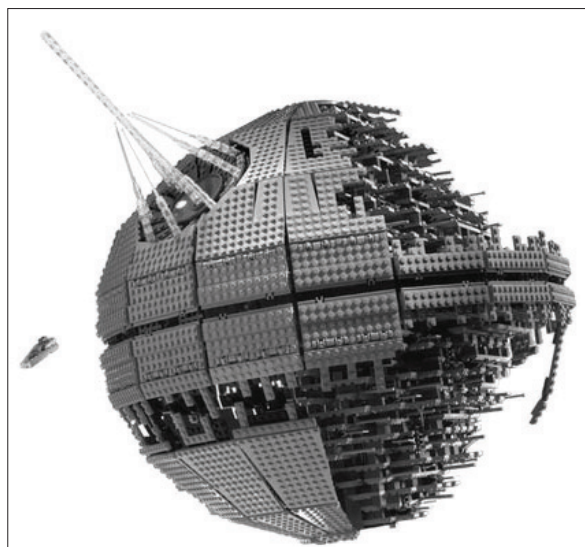
1982. első félévének sikerlistáján első a Birodalom visszavág, "C" kategóriás amerikai film, 173 előadással, és 67,310 látogatóval. Érdekességképp a második a Keresztapa 45,982 látogatóval.

Íme egy táblázat részlete:

Kategória	Látogatók száma 1982 első félév
"A"	352,902
"B"	405,453
"C"	547,949

Az "A" kategória általában a „Népi demokratikus” és Szovjetfilmeket jelenti, vagy művészfilmet. Míg a "C" kategória kizárólag „Tökés”, szórakoztató film.

Az 1983 első negyedéves összesítésben a „Tökés” filmek látogatottsága 1,719,076 fő, az 1982-es évben. Az ekkor megadott sikerlistán első a Ben Hur, "C" kategória, 338 előadás és 141,772 látogató. Második a Birodalom visszavág, "C" kategória, 238 előadás, 77,996 látogatóval. Ugyanakkor a kiadvány érzékelteti, hogy „baj” van a szovjet filmek nézőinek számával, hiszen 1981 évhez képest 8,347 fővel kevesebben váltottak jegyet. Per-

sze gyorsan bagatelizálja, hogy nem jelentős az elmaradás, a tervszámok teljesítve vannak.

1984-ben a sikerlistán első a Pizkos tizenkettő, "C" kategória, 204 előadás, 63,176 látogató. Negyedik az E.T. "C" kategória, 203 előadás, 42,618 látogató. Ötödik a Jedi visszatér, "C" kategória, 93 előadás, 36,647 látogató. Hetedik a Csillagok háborúja, "C" kategória, 84 előadás, 22, 364 látogató. Tizedik az Excalibur "C" kategória, 132 előadás, 11,702 látogató. Ugyanakkor megtudjuk, hogy vannak még tartalékok, mint a Jedi visszatér, Halálcsapda, Gonosz Lady, melyek forgalmazását a negyedik negyedévben valósítják meg zömében.

1985 első negyedéves számban a „Népi demokratikus”, vagy egyéb szocialista filmek forgalmazása továbbra is fontos feladat. 1984 év összesítésében első a Pizkos tizenkettő 250 előadással, és 67,570 látogatóval. Harmadik a Jedi visszatér 204 előadással, 61,594 látogatóval.

1985 második negyedéves összesítésben első a Bombajó bokszoló, 192 előadással, 54,304 látogatóval. Ötödik a Jedi visszatér 61 előadással, 12,633 látogatóval. A kiadvány szerint: „Valamennyi műsorpolitikai kategóriában növekedés mutatható ki. Az "A" kategóriás filmek nézőszámának növekedését teljes egészében a magyar "A" filmek látogatottsága biztosította.”

Végül az 1988 márciusában, Szentesen vetített Jedi visszatér nézőszáma 11,004 fő. (Fekete N. Gábor úr szíves segítségével.)

1997. évben felújított változatban jelent meg a trilógia a mozik műsorán. A Special Edition első darabját, a Star Wars-t az Óze Lajos filmszínház május 8-11-ig du 18 és 20 órák vetítette. A filmre 2,250 db jegyet adtak el.

A The Empire Strikes Back május 22-28-ig, du 18 és 20 órák ment. 1,518 db jegyet adtak el.

A The Return of the Jedi június 5-11.-ig, du 18 és 20 órák. 1,361 db jegyet váltottak rá. Fekete N. Gábor úr elmondta, hogy érezhető volt a reklám hatása. Sokan kíváncsiságból jöttek el. A Star Wars 53 százalékos átlagot teljesített, míg ez addig éves szinten 35-40% körül mozgott. A visszases egyik oka kétségtelenül az, hogy az első részhez képest a trilógia másik két darabjában jóval kevesebb az újdonság.

Az alábbiakban érdekességként közreadom a moziüzemi híradó 1982, harmadik negyedéves számában megjelent „Filmvizsgálatok” című utasítás részleteit.

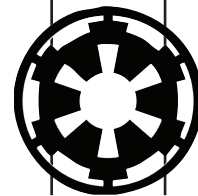
„A filmvizsgálatok rendjéről már több ízben adtunk ki írásbeli utasítást. Ezeket a rendelkezéseket az utóbbi hónapokban a legtöbb filmszínház dolgozója nem tartja be. Alapvető probléma, hogy a filmvizsgálati jegyzőkönyv vagy formális, vagy nem is készül... Rendelkezéseink értelmében minden egyes filmet az előadás megkezdése előtt át kell vizsgálni. A filmen található sérüléseket mind képen vagy hangban össze kell hasonlítani az engedélyokiratban talált filmállapottal, és a pergetések számának figyelembevételével kell jegyzőkönyvben rögzíteniük megállapításukat... Kötelessége a gépkezelőnek átvizsgálni a filmet ragasztások, fóképek, illetve a fócím, vagy kritikus jelenetképek szempontjából. Ragasztás csak előírt ragasztóanyaggal történhet... Ha vetítés közben elszakad a film, kötelessége a gépésznek becsomagoláskor megragasztani. Amennyiben kritikus képnél történt a filmszakadás, úgy

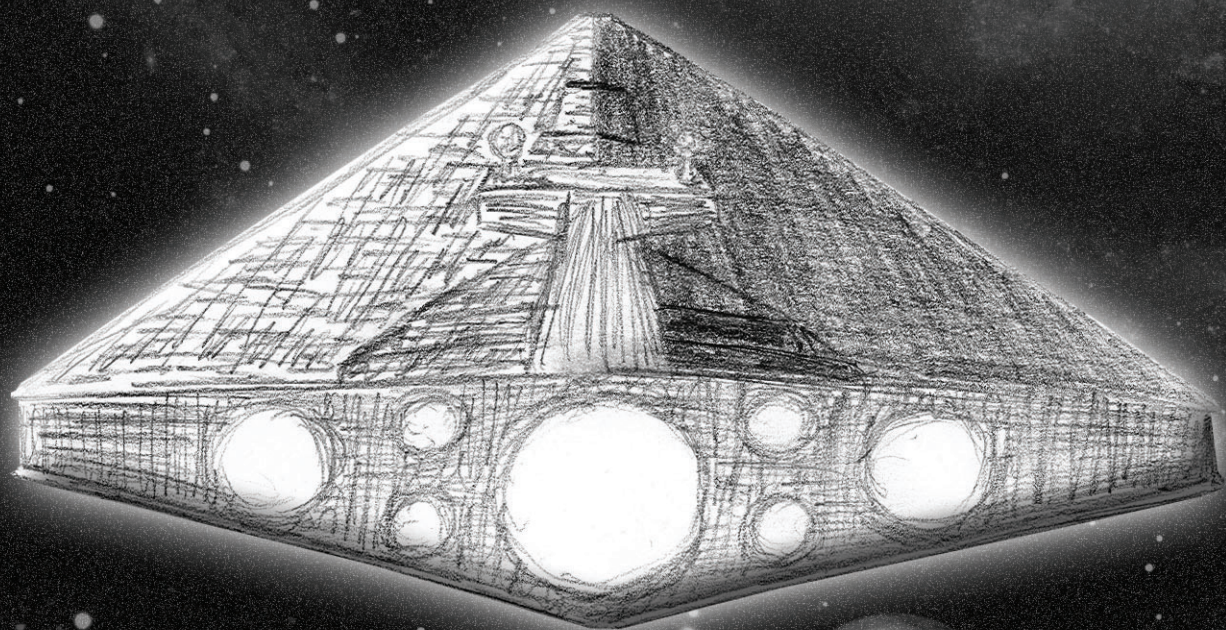

szükséges a kieső képelemeket jegyzőkönyv kíséretében az illetékes filmraktárnak megküldeni... Az engedélyokiratban egyértelműen rögzítve van... a filmállapotok megnevezése... valamint a filmállapot leírása. Rögzítve van az is, hogy milyen esetekben kell hordozóréteg esetén a "helyenként, szórványosan, sűrűn" fogalmakat rögzíteni filmsérülések során... Nem ismerjük pl. a "cérnakarcot", vagy "erős kötélkarcot"... Meghatározott rövidítések, melyeket lehet használni... GY: gyenge, E: erős, H: helyenként, SZ: szórványosan, SÚ: sűrűn, FO: folyamatosan, TS: több soros... Különböző filmsérülések, elsősorban a hordozóanyagban, főleg a perforáció sérülésekben jelentkeznek... Foghegynyomás (dobnyomás), helytelen befűzés következtében a fogasdob fogainak, vagy továbbítóvillának a hegye a filmszalag perforációi közötti anyagra üt, vagy a perforáció mellé üt, ezáltal a filmszalagon horpadás keletkezik. Előfordulhat..., hogy a hordozóréteg keresztülszakad. Amennyiben... a keresztülszakadásnak hossza 1mm-nél kisebb, a filmszalag "gyenge" beltöréses... Hosszabb, 1mm-nél nagyobb, a filmszalag állapota "kültöréses"... Kagylós nyomás: alakított villa, sérült foghegy, vagy erős kapunyomás, kagyló alakú nyomást idézhet elő... 0-1mm-es törés, erős nyomás állapotnak felel meg... Nagyon alá kapott villa erősen sérült foghegy, vagy igen erős kapunyomás, kagylós törést okozhat... A beszakadások 0-1mm-nél hosszabbak, de 1mm-nél rövidebbek. A filmszalag hordozórétegének állapota ekkor "gyenge beltörés"-es állapotnak felel meg... Erős kagylós törés, ha a perforáció húzóéle kagylósan kiszakad, vagy a kagylós sérülés két oldalán a beszakadások 1mm-nél hosszabbak... ebben az esetben erős beltöréses állapotnak felel meg... Görgővágás: éles görgő, stb. használata esetén a perforáció sor környezetében olyan éles karc keletkezhet, amely a hordozóréteget is majdnem teljesen átvágja... A filmrongálás meghatározása "kültörés sűrűn"..."

Star Wars, A New Hope - 1977
The Empire Strikes Back - 1980
The Return of the Jedi - 1983
Star Wars Special Edition - 1997

Túri András

H S H

THE TRAP - WHITE RAVEN AND JIMMY CARTWRIGHT